

STARGATE ODYSSEY
EPISODA 1-16
„OCCAM’S RAZOR“

Délka:
59 stran

Námět:
Raynor
Stalker

Scénář:
Raynor
Stalker
Mikey

Korekce:
Stalker

Hrají:
N/A

2008 Homer Productions ;-)- ve spolupráci s SG1.cz.
Stargate, Stargate SG-1, Stargate: Atlantis are properte of MGM/UA. Stargate, Stargate SG-1, Stargate: Atlantis are the property of MGM/UA. This script is written for entertainment purposes only, and no money has exchanged hands. This materal may not be reproduced without expressed permission of its authors. SGO.eu is an unofficial fan site.

TEASER

FADE IN

EXT. VESMÍR

Záběr na temné pozadí vesmíru poseté nespočtem drobných hvězd. Náhle se uprostřed aktivuje hyperprostorové okno, ze kterého v záblesku vyletí loď třídy BC-304, velmi podobná Odyssey ještě než prošla úpravami. Jedná se o EJF Columbia a ačkoli kolem kamery prolétá ve velké rychlosti, můžeme se všimnout mohutných hlavní příďových coilgunů. Bitevní loď války. Záběr ji nepřestává sledovat, jakmile kolem kamery proletí, prudce se za ní otočí.

Pohled na druhou stranu odhalí zcela osvětlenou planetu zahalenou pod nahnědlým příkrovem těžkých mraků. Střih na...

INT. EJF COLUMBIA, MŮSTEK

Celkový pohled na typický můstek pozemských lodí; skleněná mapa galaxie, několik stanovišť v horní části, křeslo velitele uprostřed a nejnižší pozice pilota a navigačního důstojníka. Kamera se pomalu přibližuje k velitelskému křeslu - vidíme v něm pohlednou ženu s blond vlasy pevně staženými do culíku, může jí být mezi pětatřiceti až čtyřiceti lety. Z jejího výrazu vyzařuje zvláštní odhodlání smíšené s nervozitou. Upřeně sleduje výhled ven a trochu nepravidelně se nadechuje. Podle štítku na uniformě se jedná o majora Gantovou, která začínala jako pilot na Prometheovi.

NAVIGAČNÍ DŮSTOJNÍK (mimo záběr): Zaujali jsme pozici na oběžné dráze P7X-377, zahajují skenování povrchu.

GANTOVÁ (trochu se uvolňuje): Nedivím se, že ji nazvali Planetou obrů.

NAVIGAČNÍ DŮSTOJNÍK: Je to planeta třídy 3E, tedy třikrát větší než Země.

GANTOVÁ: Zaměřte se na oblast kolem brány. Bůh ví, proč se nám po ztrátě spojení s SG-15 už nepodařilo bránu otevřít.

Záběr na pozici důstojníka. Je jím dosud neznámý poručík Ryan.

RYAN: Senzory nic nehlásí, madam. Žádné známky života ani signál z jejich čipů.

GANTOVÁ: Možná je tam rušení z té pyramidy, už při první misi byl zjištěn nějaký typ radiace...

RYAN: Promiňte, majore, ale senzory na souřadnicích pyramidy nezaznamenaly vůbec nic. To místo podle našich údajů pokrývá jen stejná rovina jako zbytek planety.

GANTOVÁ (zvýší hlas): Chcete mi říct, že se nám jen tak ztratila kilometr vysoká hromada kamení i dvacet tun naqudahy v bráně? Rozšiřte skenovanou oblast.

RYAN: Ano, madam, rozšiřuji oblast na tisíc kilometrů v průměru.

GANTOVÁ (tak trochu pro sebe): Nesnáším ty *snadné* úkoly SGC. Obyčejná záchranná mise a nakonec je poletíme hledat do jiných galaxií...

Poručík Ryan bez okolků přerušil její monolog.

RYAN: Skenování negativní.

Pohled na rozhořčenou tvář Gantové. Očividně komplikace jsou tím posledním, na co má náladu.

GANTOVÁ: Cože? Jste si opravdu jistí, že senzory pracují správně?

RYAN: Jistá pravděpodobnost nepřesnosti tu je, ale je velmi malá...

GANTOVÁ (rozčileně): To jsem si mohla myslet. Připravte tým na výsadek v scorpionu.

RYAN: Promiňte, ale nebylo by snazší použít transportní paprsek?

GANTOVÁ (vyčítavě): Nechci svoje lidi nechat zhmotnit uprostřed kamenného bloku, víte, poručíku?!

RYAN (tiše): Promiňte, madam. (pauza, stiskne tlačítko na headsetu) Týmům dva a tři, připravte se na výsadek na určené souřadnice, opakují, týmům dva a tři...

EXT. P7X-377, PLANETA OBRŮ

Pohled na oranžovohnědě zbarvený, mírně zvlněný, povrch planety, hustými tmavými mraky prochází jen málo světla. Kolem lodi proudí závoje tmavého prachu, vypadá to na písečnou bouři. Sledujeme přistávat scorpion, s typickým elektrickým vrčením se v oblouku snáší k zemi. Dosedne na téměř dokonale rovnou plochu a zvedne se další, ještě hustší mrak tmavého prachu, který je větrem okamžitě unášen pryč.

INT. PŘEDNÍ ČÁST SCORPIONU

Kamera zabírá pilota a muže sedícího na vedlejší pozici zpředu. Slyšíme nárazy písečných zrněk trupu lodi a kvílení meluzíny.

VÝSADKÁŘ (křičí): Columbie, tady kapitán Morawski, podařilo se nám přistát na zadaných souřadnicích...Zvedla se písečná bouře...výstup ven nepřichází v úvahu...

INT. MŮSTEK, ELF COLUMBIA

Střih na můstek Columbie, záběr z boku na majora stojící před čelním průhledem do vesmíru.

GANTOVÁ: Nějaký vizuální kontakt s umělými objekty?

MORAWSKI: Negativní, madam. Ta bouře se -oršu - e. - ádám o p-vlní - ávratu.

GANTOVÁ: Povolení se uděluje, vraťte se domů.

Major Gantová se otočí zpět a zamíří ke svému kapitánskému křeslu. Cestou se tázavě podívá na navigačního.

RYAN: Proskenovali jsme už celou polokouli...

GANTOVÁ (odevzdaně): Dobrá, pošlete SGC subprostorovou zprávu o výsledku mise. Snad budeme doma platnější...

Poručík se otočí na majora Gantovou a trochu se usměje.

RYAN (povzbudivě): Třeba na zpáteční cestě sestřelíme nějakou toaletku.

GANTOVÁ (s úsměvem): Třeba. (pauza, otočí se k pilotovi po svojí pravici) Kapitáne, nastavte kurz na Zemi.

Na chvíli nastane na můstku uvolněná atmosféra, kterou však přeruší hlasité zapípání na navigačním pultu.

GANTOVÁ: Co se děje, poručíku?

Rysy obličeje majora rázem ztuhnou a opět můžeme vidět ten trochu nejistý výraz.

RYAN: Senzory zachytily neznámé plavidlo sto tisíc kilometrů od nás. Míří přímo k nám.

GANTOVÁ: Oriové?

RYAN: Negativní.

GANTOVÁ: Sakra, kde se vzali?

RYAN: Nevím, madam, nevidím žádné signatury po vyskočení z hyperprostoru.

GANTOVÁ: Máme vizuální kontakt?

RYAN: Ano, madam.

Spolu s majorem Gantovu sledujeme obrazovku umístěnou u stropu můstku. Uprostřed displeje vidíme velkou hladkou loď se dvěma vějířovitě se vysouvacími „křídly“ zakončenými hrozivými hlavními zbraňovými systémy. Není pochyb, že se jedná o tutéž loď, která před několika lety unesla posádku Promethea a nakonec spolu s ním zůstala uvězněna v mlhovině.

Záběr na zděšený obličej majora Gantové. Očividně má silný pocit deja vu, na tváři jí vystoupily vrásky a najednou vypadá starší.

RYAN: Nepřijímám žádný signál...přibližují se k nám rychlostí tisíc kilometrů za vteřinu. (pauza) Přejete si otevřít kanál?

Major ale jen kmitá pohledem z jednoho důstojníka na druhého.

RYAN: Madam, pokud něco neuděláme...(pauza, zazní další varovný signál) Nabíjejí zbraně!

GANTOVÁ: Sakra vím, že když nic neuděláme... Nejvyšší stupeň pohotovosti, štíty na maximum.

RYAN: Plavidlo bude na dostřel zbraní za 9 sekund.

Kamera rychle těká po mezi stanovištěm navigačního, kapitána a pilota.

PILOT: Ještě máme čas skočit do hyperprostoru.

Major ale jako by jej neslyšela. Svůj zrak zoufale upírá k obrazovce u stropu. Záběr se oddálí, vidíme, jak se na sebe zmateně podívají pilot s navigačním.

RYAN: Loď bude na dostřel za 3, 2,...

GANTOVÁ (zoufale): Palte vším co máme! Kapitáne, nastavte kolizní kurz. energii do příďových štítů!

Zmatení důstojníci na stanovištích jen neochotně a s váhavým výrazem vykonávají majorův rozkaz.

EXT. VESMÍR

Na hvězdnaté pozadí sledujeme EJF Columbia, jak se stáčí doleva, z příďových railgunů vylétávají stovky svítících projektilů, ze sil na horní

platformě je odpálena pětice raket.

Záběr se oddálí, nyní vidíme i obrovskou nepřátelskou loď. Veškerá palba z Columbie je pohlcována jejím štítem, drží pevně. Z levého konce vějířovitého křídla vyrazí dva krátké pulzy...

Ze scény stříh na -

INT. KAJUTA, MARCO POLO - PŘÍTOMNOST

Záběr na obrazovku počítače. Ukazuje plukovníka Ronsona, prvního velitele Prométhea. Na kombinéze na obrazovce má ale insignie lodi Marco Polo s nápisem VELITEL.

Rondon leží vyčerpaný na lůžku, většina těla, včetně částí obličeje, vykazuje buněčný rozpad a je omotána zakrvácenými a tekutinami nasáklými obvazy. Jeho oči jsou zažloutlé.

RONSON (vyčerpaně): Já...

Plukovník se nepřítomně zahledí nad sebe.

RONSON (vyčerpaně): Pro kohokoliv... Kdo může tuto zprávu předat...

Znovu se zastaví. Překonává sám sebe, ztěžka dýchá.

RONSON (vyčerpaně): Předat vedení NID... (pauza) My...

Natahuje se k zakašlání, nebo snad zvracení. Rozhlíží se kolem sebe.

RONSON (vyčerpaně): Splnili jsme... Průzkum byl...

Plukovník se ztěžka nadechne.

RONSON (vyčerpaně): Já...

Načež plukovník upadá do bezvědomí a brzkého komatu.

Obrazovka zčerná - a přestane tak svítit na ustaranou tvář plukovníka Mitchella. I on má oči zažloutlé. Znepokojeně a deprimovaně hledí na obrazovku.

V pozadí stojí rozostřená postava.

GEEROVÁ (potichu): Tak daleko ještě nejsme.

Postava za Cameronem je agentka Geerová.

MITCHELL (potichu): Ale taky nejsme moc daleko s řešením.

Plukovník si stoupne. Nemá dobrou rovnováhu, pomalu přechází ke dveřím.

MITCHELL (ironie): Budu to brát z té lepší stránky. NID mě teď nemá za co soudit, pro velezradu bych musel ukrást více informací, než jen seznamy goa'uldských lodí v sektoru.

Otevírá poklop a vychází na chodbu. Meredith ho následuje.

GEEROVÁ: Zdick, Samuels, někdo by mohl pomoci, udělat -

On ji ale přeruší.

MITCHELL: Nikdo pro tuhle loď nehne ani prstem.

Dvojice pokračuje temnou chodbou dále, záběr zepředu a zespodu.

MITCHELL: Slyšel jsem o tom ještě když jsem lítal s třistadvojkama

Meredith jde vedle něho, ale Cameron dále mluví spíše pro sebe. Je rozhořčený.

MITCHELL: Celá posádka lodi unesená emzákama a pak vrácena. Půl roku je NID držela pod zámkem, než je propustili nebo nastrkali na nevýznamný posty. Teď už aspoň vím, co udělala s Ronsonem.

Pokračuje dále. Tentokrát ale ztiší hlas.

MITCHELL (pro sebe): Skončil na nějaké bezvýznamné lodi počítající nepřátelský stav a z toho všechno nakonec zapomenutej umřel na nějakou hnusnou nemoc...

Meredith nic nenamítá.

Míjejí kameru a pokračují tmavou chodbou Marco Polo dále - procházejících kolem na zemi naskládaných pytlů s těly.

FADE OUT

PŘEDZNĚLKA:

EVERY ODYSSEY HAS A STORY...

Prostřih několika scén

- ukázka na panel startu Odyssey z kosmodromu v Paříži, 31.ledna 2011.
- ukázka zničení Hammondovi 1. Flotily rojem vlastních dronů.
- ukázka náměstí před Eiffelovou věží, zkrápěného bitvou mezi křižáky a pozemskými vojáky. V dáli přistává křižník Ori.

IVANOVOVÁ (mimo záběr): Čeká nás dlouhá cesta k tomu, získat zpět Zemi, získat zpět náš domov. (odmlka) Každý si ale musí uvědomit jednu věc. Nebude to zadarmo.

Záběr na generála Canhama, velitele armád v Zumpangu.

CAHNAM (pokračuje, mimo záběr): Nabízím bezpodmínečnou kapitulaci města a všech divizí pod mým velením.

Noc. Záběr na vyhaslé ohniště, u něhož sedí třesoucí se Pierson. Má na sobě bundu a vestu mariňáků, místy zašpiněnou krví. Vedle něj sedí Sam.

PIERSON (šeptá): Jak dlouho si sakra myslíš, že tohle můžeme vydržet?

Střih na střelbu Piersona, Sam a dalších na konvoj Hegemonie na Zemi. Záběr na majora Lorna, jak si do pusy strčí další sousto.

LORNE (plnou pusou): Doslechl jsem se, že zajatce převážejí do nějakého ohromného zajateckého tábora, někde u Los Angeles.

Záběr na desítky nemocných na palubě lodi Marco Polo.

LANGHAM (rozčíleně): Řekněme si to na rovinu, *nemáme nic*, vůbec nic.

Záběr na plukovníka Mitchella uvnitř airlocku. Je mu pod světlem z místnosti vidět do tváře. Jeho bělmo je zažloutlé.

MITCHELL (zkresleně): Co se děje!?

Langham se otočí - vidí Meredith klečící na kolenu, a Mitchella s příznaky nemoci. Zděsí se.

LANGHAM (hystericky): Je infikovaná!

Vybíhá zoufale na chodbu ke strážím.

Poslední záběr je na doktora Zelenku stojícího u stolu admirálky Ivanovové.

IVANOVOVÁ: Chtěla jsem se vás osobně zeptat, jak pokračuje vývoj naší nové bomby...

Z tónu admirálčina hlasu se dá vyčíst určitá povýšenost.

ZNĚLKA STARGATE ODYSSEY SEASON 1

HUDBA: S-33 Leaves Port (1:43) Z OST U-571 RICHARDA MARVINA

- ale pouze krátký několikasekundový hlavní tón v 25. sekundě.

OPENING OUT

AKT 1

FADE IN

EXT. IRTIN - NOC

Na obrazovce se objeví nápis ZELENKA.

Uvozující CGI záběr na tollánský utečenecký svět Irtin. Typicky tmavě rudé nebe noční, funkcionalistické stavby v okolí, vysoké pohoří kryjící loděnice. Chodníky osvětlují pouliční lampy i světla zevnitř budov.

INT. KONGRES, IRTIN

Pomalý nájezd na sérii dlouhých stolů ve vysoké konferenční místnosti. Kamera pomalu přejíždí přes stoly - spousta špinavých talířů, láhví a skleniček, jmenovek, laptopů - až přejede k nad laptopem zahloubanému Radkovi. Něco počítá a stranou si zapisuje do papírového sešitu.

RYANA (mimo záběr): Doktore?

Radek je vytržen ze svojí práce a podívá se ke kameře. Střih na tollánskou vědkyni ve středních letech, elegantní půvab ji dodávají rudé vlasy.

RYANA: Netušila jsem, že tu někdo bude takhle brzy.

Radek kývne a pousměje se.

ZELENKA: Já jsem netušil, že tu někdo bude tak brzo... (pauza) Chronická nespavost, stačí mi dvě tři hodiny denně, trpím tím roky.

Střih na oba. Na jedné straně místnosti je velké okno, u něho je cedule s nápisem PRVNÍ POZEMSKO-TOLLÁNSKÝ VĚDECKÝ PANEL; nápis je také vyvedený v tollánštině. V pozadí také několik mladých Tollánů uklízí vzdálené stoly.

Radek se otočí ke svému počítači a pokračuje v počítání i rozhovoru. Ryana si přisedne.

RYANA (zdvořile): To je mi líto.

ZELENKA: To nemusí, stihnu díky tomu mnohem více práce... (pauza) A vy jste tady takhle brzo, protože...

RYANA: Musím vše zorganizovat na další den, pamatujete?

Radek se dále zabírá svými výpočty.

ZELENKA: Aha, jasně...

Krátký okamžik ticha. Radek vypadá, jakoby ji zcela ignoroval, Ryana dále sedí u stolu. V tom Radek změní téma.

ZELENKA: Samozřejmě by to mohl být poslední den konference, kdyby vaše vláda souhlasila s poskytnutím generátorů...

Zvedne hlavu od počítače a zadívá se na ni. Radek i Ryana mají v obličejích pobavený výraz, není to asi poprvé, co to slyší.

RYANA: Víte přece, že to není na mně.

ZELENKA: Jo. Je to na vašem doporučení curii. (úsměv) Možná bych si měl jít promluvit s tím doporučením...

Dialog pokračuje v zábavném tónu.

ZELENKA (úsměv): Abychom vyrobili ZPB, potřebujeme vyrobit klasické ZPM, a protože ZPM i generátory Aurora jsou samy o sobě jenom hodně výkonné baterie, musíme do nich nejprve vložit stejné množství energie. To jsou buď tisíce tun naquadahu, nebo váš šikovní... -

Ryana ho přerušuje.

RYANA: Ano, takhle nějak se to píše na žádosti admirálky. Ale curii se jednoduše nelíbí představa, že někdo bude vlastnit zbraň schopnou zničit celou planetu. Už tak stačí, že vám pomáháme s výpočty.

ZELENKA: Což je sice vědecky velmi vzrušující, na druhou stranu bez generátoru jsou nám výpočty k ničemu...

Podívá se na ní skrze bělmo a pobaveně pokračuje ve výpočtech. Ryana položí na stůl tenký tollánský dotykový počítač a sama v něčem pokračuje. Dále sedí vedle sebe, věnujíce se každý své práci.

RYANA (pracuje): Vaše složka říkala, že jste odpůrce projektu Oppenheimer. Zvláště po tom, co jste udělal v Pegasově galaxii bych nečekala, že budete takový zastánce bomby.

Další pauza vyplněná tukaním do klávesnice.

ZELENKA (pracuje): Leccos se změnilo... Například jsme přišli o Zemi...

RYANA (pracuje): I my jsme přišli o domovský svět, přesto se neženeme za tak silnými zbraněmi.

ZELENKA (pracuje): Jo, jenže o poloze Irtinu nikdo neví. Naproti tomu admirálka nám před odchodem hodiny vtloukala do hlavy, že Hegemonie dává dohromady novou útočnou flotilu a Garo nebude schopné se jí ubránit...

Krátce se pesimisticky podívá k Ryaně. Pak se zamračí.

ZELENKA: *Moje složka říkala co?*

Načež i ona přeruší práci.

RYANA: Mezi Tollány se rychle rozšířil váš životopis, doktore.

Lehce flirtovně se pousměje.

RYANA: Spousta z nás si přeje mít podobnou kuráž, jako jste měl tehdy vy na Aspolis...

Radek se skoro začervená a polichocen zaplete do vlastní věty.

ZELENKA (zmateně): Já jsem... Ehm...

Střih na oba z boku. Je tu cítit jistá chemie. V tom do místnosti zdálky vstoupí doktor KAVANAGH.

Oba se na něho podívají, záběr zaostří na Kavanagha. Ten zmateně a pomalu jde skrze místnost.

Radek s Ryanou se na sebe podívají.

ZELENKA (šeptá): Asi bych měl za ním jít...

Načež hned vstane a odchází ke Kavanaghovi. Ryana vypadá mírně zklamaně. Radek přichází ke Kavanaghovi. Ten je celý zpocený a s nepřítomným pohledem.

ZELENKA: Bene? Jsi v pořádku?

Kavanagh se na něho vyděšeně podívá a zavravorá. Radek ho stihne chytit.

KAVANAGH (zmateně): Oni... pořád na mě mluví...

Přiblíží se k Radkovi a nakloní se k němu.

Radek začichá a sám pro sebe chápavě kývne.

ZELENKA: Asi bude lepší, když se z toho vyspíš...

Otočí se k Ryaně a omluvně pokrčí rameny. Ta se jen chápavě pousměje.

Radek i Kavanagh pomalu odcházejí ze záběru -

INT. POKOJ, KONGRES, IRTIN

Otevírají se dveře Kavanaghova pokoje. Interiér je výrazně tollánský, převládá fialová barva a zploštěné rohy, tlumené bílé světlo. Dovnitř vstupuje Radek, táhnoucí o sebe opřeného Kavanagha.

ZELENKA (vyčerpaně): Tak už jen kousek...!

KAVANAGH (potichu): Potřebujeme *ji*, Radku, oni *ji* potřebují...

Načež s ním praští o postel. Kavanagh leží, Radek se rohlíží po rozházeném pokoji. Všude je oblečení, na stolku u postele je prázdná láhev od whiskey. Radek se zamračeně podívá ke Kavanaghovi.

ZELENKA (vyčerpaně): Kolik... Kolik hodin na Jádru pracuješ?

Kavanagh se jen převrátí na druhý bok a schoulí se do klubička.

KAVANAGH (melancholicky): Vždycky jsi byl ke mně tak milý, Zelenko... Víš, že jsem na tebe ani jednou nenapsal stížnost...

Radek opatrně vstane a ustupuje ke dveřím.

ZELENKA: Možná by sis měl nechat vyšetřit hlavu, až se vrátíš na Garo.

Střih na schouleného Kavanagha, depresivně se skelným pohledem dívá do kamery, zatímco Radek za ní couvá ke dveřím.

KAVANAGH (potichu): Nic. Nic mi nenašli... Prý si to vymyslím, jsem přepracovaný... Možná jo... Možná...

Načež upadá do spánku. Radek se rozhlédne a chvíli váhá, nemá-li s ním něco udělat, ale nakonec se otočí a odchází pryč z pokoje. Zavírá dveře. Střih na -

EXT. IRTIN - DEN

Znovu uvozující CGI záběr na tollánský utečenecký svět Irtin. Typicky rudé nebe, funkcionalistické stavby v okolí, vysoké pohoří kryjící loděnice.

INT. KONGRES, IRTIN

V místnosti v pozadí hraje klavír.

Znovu záběr do větší konferenční místnosti. Mimo podlouhlého stolu zde v okolí postává řada dalších lidí, v prostoru i u stolu s občerstvením. Kamera startuje u stolu s občerstvením, ale pokračuje mezi lidmi a proplétá se u nich - mimoděk zabere plochou obrazovku s instruktážním videem, na kterém cosi vybuchuje.

KOMENTÁŘ: ...začíná ZPM pracovat na maximální kapacitu a převádí energii do detonačního obalu...

Načež ale pokračuje dále mezi dva pozemské důstojníky ECF, letectva. Vypadají dobře naladěni, v rukou mají skleničky.

DŮSTOJNÍK: ...Mluvíme tady o sto tisíci gigatunách TNT, pane.

PLUKOVNÍK (zadumaně): Hmm, civilní ztráty by byly nezměrné...

Načež pozvedne obočí a poplácá svého podřízeného.

PLUKOVNÍK: Dobrá práce!

Záběr pokračuje o několik metrů dále k jednomu z pozemských vědců stojícího u divícího se ambasadora Riciho. Vědec něco rozesmátě vypráví.

VĚDEC3: ...přechází Moebiovu pásku - aby se dostala na druhou... Na druhou...?

Načež se vědec tázavě usměje a píchne prstem do Riciho. Ten ale nechápe.

RICI (nejistě): Už se mám smát?

Záběr pokračuje dále k podlouhlému stolu, jedné z jeho stran. Několik dalších pozemských vědců tady zadumaně sedí u laptopů, ale namísto práce vášnivě konverzují s tollánským protějškem, Ryanou. Kamera dvojici pomalou obkrouží.

VĚDEC 2: ...už jsme uvažovali o produkci strangeletů, ale nevyřešili jsme jejich zachování.

RYANA: Můžete mi věřit, že curie na vývoj této technologie vkládá nemalé částky.

Vědec se intrikánsky rozhlédne a nakloní k Ryaně.

VĚDEC 2 (potichu): Mluvíme teď mimo záznam?

Kamera pokračuje od obou dále stolem plným jídla, skvrn od jídla a laptopů, načež míjí další obrazovku s instruktážním videem.

KOMENTÁŘ: ...Současně s tím rychle zanikají podmínky vhodné pro lidský život...

...A pomalu přijíždí k druhé straně podlouhlého stolu, kde sedí Radek a několika dalšími vědci. Záběr se zastavuje u nich.

VĚDEC (nahlas): Ne! Pokud tomu bude chybět trinium, nedojde k přeměně energie a -

ZELENKA: S triniem je ale celá sloučenina nepoužitelná!

Oba zůstanou na sebe upřeně zírat, stejně jako několik dalších vědců okolo nich. Po chvíli se ten, se kterým se Radek dohadoval, rezignovaně opře.

VĚDEC: Možná bychom si měli dát chvíli pauzu...

Radek si sundá brýle a unaveně protře oči.

ZELENKA: OK, fajn... Za pět minut tady.

Zarachotí židle, to jak se vědci jeden po druhém odsouvají od stolu, zvedají se a jdou pryč. Radek ještě chvíli sedí s dlaněmi na obličej, evidentně je vyčerpaný. Nakonec si i on stoupne a rozhlédne se po místnosti. Pomalu vyjde kupředu mezi hloučky debatujících, když tu -

RICI (mimo záběr): Jak to jde, doktore?

Radek se otočí.

Za ním stojí ambasador Rici, hlavní velvyslanec Gara. V ruce drží skleničku.

ZELENKA (potichu): Celá tahle věc je jen ztráta času.

Rici si stoupá vedle Radka, pomalu se dávají do chůze.

RICI: Pokud nás posune trochu blíže bombě, tak -

ZELENKA: Neposune, bez generátoru a složení pláště bomby je to jen jedna velká hostina pro návštěvníky...

A v tom se zastavují u jednoho ze stolů plného jídla. Rici, chystající se něco si vzít, se podívá nejistě na Radha.

ZELENKA: Ah...

Načež se velvyslanec raději dává znovu do chůze.

ZELENKA: ZPM je baterka a abyste z ní čerpal energii, musíte do něj vložit energii. Bez tollánského generátoru bychom museli na Atlantis dopravit obrovské množství naquadahu, který potřebujeme jinde. (pauza) A není náhodou vaše práce je přesvědčit, aby nám ho dali?

Rici neodpovídá, jenom si usrkne ze skleničky.

RICI: Změňme raději téma, nemám rád probírání mých slabších stránek, hm? Slyšel jsem, že doktor Kavanagh tady ráno udělal nějaký výstup.

Radek pozvedne překvapeně obočí.

ZELENKA: Oh, stěží výstup. Znam ho z Atlantis, vždycky se poněkud stranil. (pauza) Bude v pořádku.

RICI: To doufám, nikdo není nenahraditelný, ale na dešifrování asgardského jádra už teď pracuje málo lidí.

Pomalu se zastavují uprostřed místnosti. V pozadí jsou další hloučky, někteří z vědců sedí a něco probírají.

Radek se ale nad slovy velvyslance zarazí.

ZELENKA: Jak to, málo?

RICI: Jeden z jeho specialistů na šifry před několika týdny spáchal sebevraždu.

ZELENKA (nejistě): ...Ah...

Rici se rozhlíží okolo a někoho v dáli zdraví. Znovu si usrkne. Radek, který není v takovém davu evidentně svůj, se zarazí.

ZELENKA: Jak jste se o Kavanaghovi vlastně dozvěděl?

Zatímco Rici jen pokrčí rameny, do záběru po bok obou vstupuje s úsměvem na rtech tollánská vědkyně Ryana.

RYANA: Pánové?

Rici se jí zdvořile ukloní.

RICI: Vaše angličtina je už bezchybná.

Radek se ale jen překvapeně podívá na ní, pak na Riciho, a pak se jeho výraz změní na pochopení.

Naopak Riciho nadšení se vytratí při pohledu na otráveného Zelenku.

RICI: Pokud mě nyní omluvíte...

Znovu se ukloní k Ryaně a letmo se podívá na Radka a odchází. Zelenka se otočí k půvabné Ryaně.

ZELENKA (potichu): Bylo nutné mu říct to o Kavanaghovi?

Tollánka neztrácí nic ze svého lesku.

RYANA (potichu): Jenom se snažím pomoci.

ZELENKÁ (potichu): Sobě?

Podívá se na ní skrze bělmo Radek.

RYANA (potichu): Pokud výzkum Jádra, největšího pokladu téhle galaxie, řídí opilec, ohrožuje to -

Radek se k ní nakloní.

ZELENKÁ (potichu): Už to chápu...

Krátký okamžik napětí.

ZELENKÁ (potichu): Quid pro quo. Kavanaugh přijde o svoje místo, ty zatlačíš na velvyslance, a než se nadějeme, budeme v rámci dobrých vztahů mít jistou tollánskou odborníci v projektu výzkumu Jádra.

Ryana se na něho krátce upřeně podívá a pak se sebevědomě zadívá jinam.

VĚDEC (mimo záběr): Zelenko?

Záběr na jednoho z vědců při jejich debatě o triniu. Ukazuje na hodinky. Radek se odtrhne od Ryany a jde zpátky, odkud s Ricim přišel. V pozadí proběhne několik lidí.

Kamera pokračuje za Radkem, jak naštvaně prochází kolem jednoho ze stolů s jídlem. Hloučky lidí okolo se dávají do pohybu a o několik sekund později skoro všichni účastníci recepcie. Radek se jenom překvapeně podívá po směru vzrušeného pohybu delegátů.

STRÁŽ (zdálky, mimo záběr): Má zbraň!

Radek se na sebe podívá s vědcem, který na něho volal, a oba se přidávají k hloučku zvědavců.

STRÁŽ (zdálky, mimo záběr): Ustupte! Pozor!

Radek se dostane k zádi skupinky, ale nemůže se prodrat dopředu.

ZELENKÁ: Co se děje?

Otočí se k němu šikmooký důstojník s frčkami ECF.

DŮSTOJNÍK: Nějaký pošuk tu blbne s pistolí.

V tom se ozve výstřel. Každý sebou trhne.

STRÁŽ (zdálky, mimo záběr): Udělejte místo!

V davu se udělá mezera, kterou dovnitř probíhá několik tollánských lékařů v bílých pláštích.

Zmatený Radek se nahne a podívá se za nimi na oběť - a v dálce, v rohu malé místnosti, leží bezvládně krví zbrocený doktor Kavanaugh.

EXT. IRTIN

Znovu uvozující CGI záběr na tollánský utečenecký svět Irtin. Typicky rudé nebe, funkcionalistické stavby v okolí, vysoké pohoří kryjící loděnice.

INT. KONGRES, IRTIN

Pomalý záběr na chladnou ocelovou místnost s minimálním osvětlením. Na kovovém stole leží mrtvolně bledý doktor Kavanagh, přikrytý od krku dolů. Na spánku má neznatelnou díru.

Jak se kamera posunuje, uvidíme, že nad ním stojí podobně bledý Zelenka. Konsternovaně přikývne. Na to zřízenec přikryje plachtou Kavanaghův obličej. Radek dále zůstává zírat.

Z pozadí k němu přistoupí opatrná Ryana.

RYANA: Znal jste ho dobře?

ZELENKA: Vlastně ani ne.

Radek si povzdychne a otočí se k odchodu.

ZELENKA: Znal jsem ho z Atlantis, když jsme ji objevili.

Pomalou se dává do chůze. Ryana jde za ním.

ZELENKA (pro sebe): Potom, co mě z Pegasu odveleli, byl jeden z mála lidí, se kterými jsem o tom mohl mluvit...

Prochází automatické dveře a pokračují fialovou tollánskou chodbou.

RYANA: Slyšela jsem, že jeho kolega skončil podobně.

Radek na to nereaguje.

RYANA: Doporučila jsem vyšetřit vlivy Asgardského jádra.

Radek se zmůže na úsečnou reakci pronesenou, aniž by na ni pohlédl.

ZELENKA (stroze): Nebyl bych překvapený, kdyby jsi mu tu pistoli podala.

Doktorka reaguje defenzivně.

RYANA: Oh! Člověk se nezabije jenom proto, že o něm všichni vědí, že byl den předtím opilý!

Radek se zastavuje

ZELENKA (nevraživě): Hádejte co? Vaše místo u nás je zase na mém doporučení. A můžete si být jistá, jak vás vychválím...!

Radek se otočí od Ryany a vchází do další do místnosti po straně chodby.

INT. KANCELÁŘ, IRTIN

Menší kancelář v tollánském designu; dominuje fialová barva a čisté šedé plochy. Uvnitř je dvojice postarších Tollánů a ambasador Rici. Ve chvíli, kdy vejde Radek, se velvyslanec odtrhne od Tollánů, a přejde pomalu k Radkovi, čekajícímu u vchodu.

RICI (potichu): Je to tragédie.

Stále ještě rozvášněný Radek změní téma.

ZELENKA: Opravdu chcete, aby Ryana pracovala na Garu?

Rici se ohlédne ze sebe k Tollánům, a poté nervózně zpátky k Radkovi.

RICI: Dva mrtví na Jádře, to asi nebude náhoda. Nespojoval bych ji s jeho smrtí, doktore. Zvláště, když...

Krátce se odmlčí.

RICI: Podle záznamů si krátce před tím, než vystřelil, mumlal pro sebe cosi. (pauza) Tolláni zkoušejí dostat, co přesně říkal.

Radek pokýve.

Rici uhne pohledem a kývne hlavou.

RICI (potichu): Na druhou stranu, měl trochu štěstí.

Radek pokrčí rameny.

ZELENKA (potichu): Mohl třeba pořád žít...?

RICI (potichu): Admirálka se rozhodla ho připsat na náš slavnostní pohřeb. (pauza) Bude vedle generála Hammonda, generála O'Neilla a dalších.

ZELENKA (potichu, nepřítomně): No, to je sen.

Krátká pauza. Radek se zhluboka nadechne k něčemu obtížnému.

ZELENKA (potichu): Chtěl bych s ním na Garo.

RICI (potichu): Byli jste si blízcí?

Radkovi je tahle otázka už evidentně nepříjemná.

ZELENKA (potichu): To ne, ale... (rychle) Hele, je mi trapné vás žádat o povolení jako bych byl -

Rici ho přeruší. Upřeně se na něho dívá. Analyzuje.

RICI (potichu): Chcete tak něco řešit? (pauza) Co s konferencí?

ZELENKA (potichu): Dojednání generátorů je vaše práce, ne moje.

Ambasador protočí panenky.

RICI (potichu): Admirálka bude nadšena...

Ustoupí o metr dozadu.

RICI: Vracíte se s ním za tři hodiny.

Načež se otočí a kráčí zpátky k Tollánům.

EXT. GARO

Uvozující záběr na kolonii Garo. Lesy na vysoce položených horských štítech, v údolí velké letiště a pozemská kolonie, dále od ní pak staré město domorodců rozprostřené kolem pyramidy.

INT. PROSTOR BRÁNY, GARO

Střih na hvězdnou bránu v něčem, co připomíná neurovnané skladiště. Okolo postává řada vojáků. Červí díra je aktivní. Před bránou stojí nejistě menší Japonka, doktorka Kusanagi, jedna z veteránek první Expedice na Atlantis. Radek, obtěžkán taškou, vyjde z brány a při pohledu na doktorku se zarazí.

ZELENKA: Ah...

Ale hned na to se usměje.

ZELENKA: Nevěděl jsem, že budeš na Garu. (pauza) Rád tě vidím.

Jde k ní, i ona vypadá, že ho ráda vidí. Přijdou k sobě a obejmou se jako staří přátelé.

KUSANAGI: Já tebe taky...

Pomalou se vydávají pryč od brány.

KUSANAGI: Admirálka chtěla mít na pohřbu někoho z Atlantis. Jackson, McKay, nikdo teď nemá čas na takovýhle bezvýznamný výlet do Mléčné dráhy. (pauza, rychle) Oh, ale mám pro tebe od Rodneyho poštu.

Usměje se a vytahuje z kapsy menší přenosný disk. Podává ho Radkovi. Ten má ve tváři méně nadšený výraz.

ZELENKA: A tebe poslali protože...

KUSANAGI: Řekla bych, že admirálka mi chce přihrát výzkum Jádra.

Radek se pousměje.

ZELENKA: Asi nejlepší flek, který teď existuje. (pauza) Každý by chtěl procházet to, co je uvnitř...

Zamyslí se.

KUSANAGI: Teď se bude spíše zkoumat, co způsobilo...

V tom v pozadí z brány vystoupí jeden z vojáků - na vozíku za sebou táhne rakev.

KUSANAGI (mimo záběr): To je on?

Radek přikývne.

ZELENKA: Jo.

Dvojice se znovu dává do chůze.

KUSANAGI: Armáda už vytvořila kolem Jádra karanténu.

Přikývne souhlasně hlavou do strany.

ZELENKA: Napadlo mě, že dvě sebevraždy u jednoho projektu nebudou náhoda.

KUSANAGI: I když ho vedl Kavanaugh?

Oba se tomu decentně pousmějí. Pokračují v chůzi.

ZELENKA: Jdeme někam cíleně?

KUSANAGI: Myslela jsem, že by jsme mohli dát oběd, než začne...

V tom se Radek zarazí a zastaví. Gestikuluje.

ZELENKA: Jen si něco zařídím.

A zahýbá do strany. Střih na -

INT. VELITELSTVÍ, GARO

Místnost nejvyššího velení Gara je menší, s taktickým stolem uprostřed a výhledem na hvězdnou bránu. Stěny lemují desítky počítačů a operátorů; celkově je dost podobná místnostem v mobilních velitelstvích ze Země, nebo můstku Slavie.

U taktického stolu stojí admirálka s několika důstojníky okolo sebe, včetně plukovníka Dilla, velitele Leonida.

DILL: ...loď se poté stáhla ke Stanovišti Beta.

IVANOVOVÁ: Jak dlouho bude trvat oprava?

V tom ji přeruší jeden ze strážících vojáků.

STRÁŽ (mimo záběr): Madam?

Admirálka se otočí. U vojáka stojí Zelenka, v pozadí za ním Kusanagi.

STRÁŽ: Chtěl by s vámi mluvit doktor Zelenka.

Ivanovová se jen velmi neochotně otočí k Radkovi.

IVANOVOVÁ (přehliživě): Doktore, právě teď nemám úplně čas, jedna naše loď jen těsně unikla z pastí Hegemonie.

Radek opatrně postoupí kupředu.

ZELENKA: Nebudu obtěžovat dlouho...

Admirálka nervózně vydechne a pak definitivně odsune stranou problém napadené lodi. Otočí se k Radkovi.

IVANOVOVÁ: Dobrá... Co se děje?

ZELENKA (nervózně): Dozvěděl jsem se, že proběhne další výzkum Asgardského jádra a...

Konec jeho věty vyplyne do ticha.

Admirálka nechápavě pokývne hlavou a dodá za něho.

IVANOVOVÁ: A chcete se toho účastnit?

Radek pokrčí souhlasně rameny.

Admirálka jen rezolutně zagestikuluje.

IVANOVOVÁ (důrazně): V žádném případě.

Admirálka se chystá věnovat se lodi, ale Radek postoupí blíže k ní.

ZELENKA (důrazněji): Dva vědci jsou mrtví. Myslím, že by se hodila každá pomoc a já rozhodně neplánuji být u projektu Oppenheimer napořád.

Admirálka přivře oči. Rozhlédne se kolem sebe.

IVANOVOVÁ: Ale tady nejde o vaše schopnosti, doktore.

Pohledem Zelenku doslova probodává. Mluví se záští.

IVANOVOVÁ: Myslím, že víte, proč nebudete přijat k takové práci.

Radek se snaží oponovat.

ZELENKA: Admirále -

Ale Ivanovová ho přerušuje.

IVANOVOVÁ: To by stačilo, doktore.

A tišeji dodá znechucenou poznámku.

IVANOVOVÁ: Doktor Kavanagh je mrtvý sotva den a vy už se tlačíte na jeho místo? Je mi z vás špatně.

Otočí se definitivně k taktickému stolu. Zády k Radkovi dodá.

IVANOVOVÁ: Zůstanete u projektu Oppenheimer.

Kusanagi přistoupí zezadu k zklamanému a zároveň rozhořčenému Radkovi.

KUSANAGI (šeptá): Pojdme raději pryč...

Radek se definitivně obrátí a odchází s doktorkou pryč z velína.

EXT. RUBY TUESDAY, GARO - NOC

Záběr do civilní kolonie na Garu. Prefabrikované neuspořádané domky, asfaltová silnice, celé to připomíná Zemi. Nicméně hustý dým vznášející se u každého jednotlivé domu v pozadí, stejně jako pyramida, stejně jako vojenské Hummery na silnici, to přecijen zcizují. Na nebi je jasně vidět Mléčná dráha, ale se zcela jiným tvarem, než jak ji známe ze Země. Záběr se soustřeďuje na menší zchátralejší jednopatrovou hospůdku s velkou prosklenou zdí tyčící se do ulice. Na střeše je neonový, ale zhaslý nápis RUBY TUESDAY.

INT. RUBY TUESDAY, GARO

Radek sedí s doktorkou Kusanagi u jednoho ze stolů. Radek má před sebou půl litru piva, Japonka sklenici vína. Zdá se, že jsou uprostřed rozhovoru.

ZELENKA (nadšeně): ...A potom si hrála na jejich bohyni po celou dobu!

Radek zagestikuluje a pobaveně se směje.

Reakce Kusanagi je už o dost decentní, když s odstupem několika sekund dodá.

KUSANAGI: Nepřijde ti to trochu divný?

Radek, stále s úsměvem na rtech, trochu nečekaně pokrčí rameny.

ZELENKA: No... Trochu...

Doktorka se napije vína. Pak se zaujetím změní téma.

KUSANAGI: Na druhou stranu, slyšela jsem od pár lidí, že z tebe je teď hrdina.

Radkovo nadšení zmizí zcela.

ZELENKA: Tak to by mi možná měli nalévat zdarma...

KUSANAGI: Lidi od letectva nosí po Pegasu zprávu o tom, jak hrdinný doktor Zelenka zabránil jejich smrti.

Radek rozhodně není u vytržení.

ZELENKA: Hmm...

Kývne k doktorce.

ZELENKA: Jaké je to teď vlastně na Atlantis?

Ta má na tváři melancholický výraz.

KUSANAGI: Pořád trochu smutný... Asi jsem to tam měla raději hned potom, co jsme ji osvobodili. Za tu dobu se tam nastěhovaly tisíce dalších lidí, armáda cvičí domorodce pro pomoc Zemi...

Krátká pauza.

KUSANAGI (pro sebe): Je to tam najednou přeplněný.

Radek se nervózně podívá po místnosti. Zvedne se od stolu a ukáže k záchodům.

ZELENKA: Já, musím si teď něco zařídit...

Doktorka se pousměje a srkne si vína.

A od odcházejícího Radka stříh na -

INT. ZÁCHODY, RUBY TUESDAY, GARO

Radek stojí nad pisoárem zády ke kameře. Na záchodcích je sám. V tom dovnitř vchází Dill. Radek se opatrně otočí.

ZELENKA: Ah, plukovníku...

Plukovník se pousměje.

DILL: Přišel jsem si jenom umýt ruce.

Přistoupí k umyvadlu a pustí naplno kohoutek. Pak se otočí zpátky ke dveřím, vytáhne z kapsy klíč a zamkne je.

Radek si zapne kalhoty a překvapeně a znepokojeně se otočí - Dill si právě strká klíč do kapsy.

ZELENKA (znepokojeně): Á-ha... Tohle je jako z nějakého městského mýtu...

Naprázdnou polkne.

ZELENKA: C-co se děje, plukovníku?

DILL (potichu): Chci vám říct, že mám pro vás hlubokou úctu, doktore.

Radek nechápavě kouká po místnosti.

ZELENKA: ...Aha...

Plukovník pokračuje, aniž by pochopil obavy doktora.

DILL (potichu): Stejně tak i admirálka. Nemohla to říct ve velitelství, s tolika agenty NID okolo. Ambassador Rici ten váš příběh o Aspolis trochu rozšířil na spojeneckých planetách a získal nám hodně sympatií.

Radek přijde blíže Dillovi. Už si je jistější.

ZELENKA (potichu): Takže tohle je co? Nějaká spiklenecká schůzka?

DILL (potichu): Admirálce je jasné, že práce na Oppenheimeru není vaší vysněnou a přijal jste ji jen dočasně. Ani NID není s vašimi názory spokojená. Takže, admirálka by vám ráda navrhla obchod.

Kamera pomalu krouží okolo dvojice.

ZELENKA (potichu): Jaký obchod?

DILL (potichu): Admirálka by zařídila váš přesun k výzkumu Jádra, pokud byste nějaký čas...

ZELENKA (potichu): Co?

DILL (potichu): ...Zevnitř Oppenheimeru vynášel tajné informace NID.

Radek překvapeně pozvedne obočí.

ZELENKA: Admirálka chce, abych špehoval NID...?

Radek ustoupí o krok dozadu. Dill důrazněji pokračuje k němu.

DILL (potichu, důrazně): Samuels ji drží mimo výzkumy NID. Nevíme ani zlomek toho, co Samuels. Haakeni, Kronika, Hegemonie, citlivé detaily si Samuels nechává pro sebe. Sakra, nevíme ani, jak kolik toho předem věděli o invazi.

Záběr se soustřeďuje na monolog Dilla.

DILL (potichu): A co je horší, NID díky paranoie z infiltrace Mnemonixem získala na Garu obrovskou moc. Vymyká se to kontrole. Jackson navrhnul výrazně omezit její moc, ale s útokem té nové flotily na krku na to není vhodná chvíle...

Radek se důrazně postaví na odpor plukovníkově nátlaku.

ZELENKA: Nejsem špion, nebudu donášet na naše vlastní lidi.

Dill znervózní a naznačí ukazováčkem "ticho".

DILL (potichu): Trochu se ztište... Ta voda neteče bezdůvodně.

Pak pokračuje.

DILL (potichu): Vidíte, doktore? Tohle je přesně to, o čem jsem mluvil. Máte smysl pro čest.

ZELENKA: Odcházím, dejte mi klíč, Dille.

Radek to už ale dál nechce poslouchat, přejde ke dveřím.

DILL (potichu, důrazně): Chce to žaludek prohrát nám válku.

Radek se zarazí.

Záběr zepředu na Radka, za jeho zády je Dill. Radek stojí u dveří, ale nemůže odejít.

DILL (potichu, důrazně): Sabotoval jste zbraň, díky které jsme se mohli Wraithů zbavit už před dvěma lety.

Záběr zůstává na Radkovi. Evidentně tohle neslyší poprvé.

DILL (potichu, důrazně): Jenom proto, že zachráníte nějaké domorodce, na kterých nikomu nezáleží?

Dill v pozadí pokračuje.

DILL (potichu, důrazně): Rozhodně na nich nezáleželo NID. Kdyby to spustili, vyhladilo by to celý Pegasus... (pauza) Měl jste štěstí, že vás nepostavili ke zdi a jenom odstrčili na Odyssey.

Dill přistoupí blíže.

DILL (potichu, důrazně): Udělal jste to tehdy kvůli NID. Dnes je to stejný.

Plukovník vytáhne z kapsy klíč a podá ho Radkovi.

DILL (potichu): Můžete sedět a čekat, než se to zvrtně. Nebo můžete něco udělat. Jako tehdy.

Radek dále nehnutě civí na dveře.

Střih na -

INT. BAR, RUBY TUESDAY'S, GARO

Doktorka Kusanagi sedí u sklenice s vínem. Náhle se podívá k záchodům - Radek vychází ven a vrací se k ní. Krátce po něm vychází ven i plukovník Dill.

Radek si sedá zpátky k ní. Vypadá nervózně.

KUSANAGI: Co jste tam dělali?

Doktorka pozvedne čelo.

Radek těkavě zakroučí hlavou.

ZELENKA (kockavě): Oh, nic, nic. Jenom... Chlapské věci...

Improvizuje.

Kusanagi tomu nechce moc věřit, ale přechází to mávnutím ruky.

Radek si vyčerpaně vydechne. S úlevou se usměje.

ZELENKA: Mám chuť se opít. Co ty?

A z jeho tváře stříh na -

FADE OUT

AKT 2

FADE IN

FADE OUT

AKT 2

FADE IN

EXT. SILNICE, TORREON - NOC

Na obrazovce se objeví nápis PIERSON.

Noční záběr z výšky na nákladní vůz, získaný nedávno při přepadu konvoje, ukrytý mezi několika vysokými křovinami a přikrytý z větší části plachtou. Venku postává několik osob.

INT. NÁKLADNÍ VŮZ, TORREON

Prostříh do kabiny. Chadwick sedí u volantu a nervózně si točí s klíčky od zapalování. Vedle něho se choulí nepříjemně se tvářící Pierson, drží se na hrudi.

PIERSON: Bolí mě na prsou...

CHADWICK: To bude tím stresem, jen klid.

Další okamžik klidu. Pierson si znovu přejede po hrudi.

PIERSON: Ne, vážně...

Zasyčí bolestí.

PIERSON (nahlas): ...Bolí mě na prsou! (pauza) Myslím, že bysme to měli odložit -

Chadwick reaguje okamžitě, podívá se na Piersona.

CHADWICK (nahlas): Whoa! Odložit misi?

Najednou se otevřou dveře od kabiny. Venku stojí Sam.

CARTEROVÁ (šeptá, nahlas): Hej, vy dva, je vás slyšet až ven!

CHADWICK (šeptá): Plukovník chce odložit misi, bolí ho na-

K Sam přistoupí Lorne.

LORNE (šeptá): Na prsou?

Pierson se podívá jinam a nereaguje.

Lorne se pousměje a vytáhne z kapsy krabičku. Vysype z ní do své dlaně několik prášků a nabídne je Piersonovi.

Ten se na ně jen jedním okem podívá a rozhodí rukou.

PIERSON (šeptá): Jo, a teď mě chceš uplatit cukrovím...!

Sam i Lorne se usmějí.

Pierson jen pokrčí rameny.

PIERSON (šeptá): Ale vážně, před sedmi dny jsi měla problém zkusit jedno malé přepadení, a teď jdeme co, infiltrovat ozbrojený konvoj? (pauza) *Ozbrojený konvoj!*? To bude sebevražda, můžeme to zabalit už teď a ušetřit jim práci...

CARTEROVÁ (šeptá): Jen klid, je to dobrý plán.

PIERSON (šeptá): *Dobrý plán?* Zařadit se v zatáčce mezi devatenáctý a dvacátý vůz tak, aby si navzájem mysleli, že jsme ten druhý, je *dobrý plán?*

Samanthu to evidentně irituje. Už si tím asi prošla s Piersonem vícekrát.

PIERSON (nahlas): A vážně si myslím, že si všimnou KRVAVÝCH SKVRN na mojí vestě! Nebo třeba toho, že najednou neznají ty lidi z posledního vozu jejich vlastní jednotky? Nemluvě o tom, co hodláte udělat, jakmile se dostaneme-

Lorne ho přeruší. Gestikuluje.

LORNE (nahlas): Já v tom konvoji jel. Je to primitivní systém, žádný rádia, vozy řídí náhodní civilové, neznají se mezi sebou. Hegemonie má na planetě pořád málo svých lidí, ani si nevšimnou, že jsme se přidali. (pauza) Nemáme se čeho bát...

PIERSON (nahlas): Jo, to byl možná tvůj kon-

Debatu přeruší Chadwick, který se dívá ven na silnici.

CHADWICK (šeptá, nahlas): Tiše, to je signál.

Všichni se podívají jeho směrem - z nedalekého kopce bliká slabé světlo.

CARTEROVÁ (šeptá): Už jedou.

Sam přejde k zadní části vozu, kde jsou ozbrojení Chadwickovi mariňáci - ale i některé staré tváře z minulé epizody, zachránění z přepadeného konvoje.

CARTEROVÁ (šeptá): Nasedněte!

Pak se honem vrátí ke kabině, Lorne střídá Chadwicka na místě řidiče. Sam obchází zepředu vůz, kamera s ní, naposledy kontroluje, jestli je většina vozu přikrytá plachtou a není od cesty vidět. Pak z druhé strany také nasedá do kabiny.

Jakmile zavře dveře, podívá se na Piersona.

CARTEROVÁ (šeptá): Pořád máš ještě čas odejít...

PIERSON (šeptá): Kdo by vás všechny pak zachraňoval, až budeme u Mrtvého moře...

Krátce se na sebe pousmějí.

V tom začnou první vozy kolony projíždět na nedaleké silnici. Světla míjejí naši zatáčku v pravidelných intervalech.

Všichni v kabině je vyděšeně pozorují. Nákladní auta, i trigy, rachotí po silnici.

Krátký prostřih na mariňáky přikryté na korbě. Svírají zbraně, kdyby cokoliv nevyšlo.

Stejně jako Sam, Pierson a Chadwick...

V tom záběr ukáže na poslední vůz kolony přibližující se k zatáčce.

SAM (šeptá): Ten je poslední, startuj!

Náš vůz nastartuje.

Předposlední vůz projíždí zatáčkou, zatímco poslední se k ní blíží.

Náš vůz se dává do pohybu. Záběr zvenku, jak z něho sklouzává k zemi přibíhá plachta.

Záběr na silnici, ke které dojede předek vozu.

CHADWICK (šeptá, nahlas): Teď!

Lorne se zachrochtáním motoru přeřazuje, ale v tom motor nečekaně chcípne. S předkem vozu vykukujícím z křoví na silnici.

LORNE (nahlas): Do hajzlu s tím!

CARTEROVÁ (nahlas): Pozor!

Pierson a Sam zoufale chňapnou po zbraních.

Zuřivě zamíří své M4 na silnici, spolu s Chadwickem, zatímco Lorne zápasí s řízením.

Vyděšeně pozorují, jak kolem nich projíždí poslední auto konvoje. Po celou dobu ho sledují zbraněmi.

Když nakonec poslední vůz zmizí za zatáčkou, jen neochotně pokládají zbraně. Všichni jsou z příhody dílem vyčerpaní, dílem si ulevili.

Pierson se opře do sedačky.

PIERSON (vyčerpaně): ...Jo, to je náš bezchybný plán...

Pak se ale narovná a hodí po Lornovi pušku.

PIERSON (zuřivě): Na! A příště bude řídit někdo, kdo to opravdu umí!

Lorne neodpovídá, Pierson se podívá na Sam.

CARTEROVÁ: Na mě se nedívej, od odchodu na Atlantis jsem-

Přeruší ji Chadwick.

CHADWICK: Já to zvládnou...

Všichni se na něho podívají.

Chadwick se rozhlédne a kývne k Sam.

CHADWICK: Já to zvládnou.

V kabině zavládne ticho. Sam přikývne na Chadwicka.

Ten najednou ještě více znervózní.

Pierson se znovu opře do sedačky. Nakloní se k Lornovi.

PIERSON (vyčerpaně): No paráda. (pauza) A podej mi ty prášky, teď už mám infarkt doopravdy...

Zavře oči a přejede si po tváři dlaní.
Záběr na přemýšlejícího Chadwicka, jak si prohlíží silnici. A z toho -

EXT. SILNICE, TORREON - NOC

Skok v čase. Záběr seshora, CGI. Další kolona míjí zatáčku - poslední dva vozy se blíží k zatáčce.

INT. NÁKLADNÍ VŮZ, TORREON

Střih do kabiny, Sam znovu koncentrovaně pozoruje nepřátelské vozy.

CARTEROVÁ: Počkej...

Chadwick se ale rozhlédne.

CHADWICK: Není čas!

Nastartuje a rozjíždí se.

CARTEROVÁ: Počkej...!

EXT. SILNICE, TORREON - NOC

Předposlední vůz projíždí zatáčkou, když v tom se z křoví vyřítí náš nákladní vůz a zběsile přejede na silnici. Chadwick se skoro až smykem zařadí a rychle se rozjíždí. Kdyby vyjel o sekundu dříve, srazil by se.

INT. NÁKLADNÍ VŮZ, TORREON

Chadwick zpomaluje, ale posádka vozu mu do řízení radí.

PIERSON (nahlas): Teď! Plnou parou vpřed, dělej!

LORNE (nahlas): Rozsviť! Rozsviť!

CHADWICK: No jo!

EXT. SILNICE, TORREON - NOC

Náš vůz rozsvítí světla.
Střih, CGI záběr seshora. Poslední vůz konvoje míjí zatáčku, a jakmile vidí, že „předposlední“ vůz je příliš blízko, zpomaluje. Minimálně seshora náš vůz zapadá do zbytku kolony.
Krátce ještě záběr pozoruje ujíždějící kolonu, než scéna přejde na -

EXT. SILNICE, MEXIKO - NOC, POZDĚJI

Záběr na dlouhou kolonu projíždějící po rozbořené několika proudové silnici skrze zvlněnou poušť. Okraj silnice jen výjimečně lemuje nízké křoví.
Na obzoru vycházejí červánky, brzy bude svítat.

INT. NÁKLADNÍ VŮZ

Chadwick, sedící u pravých dveří, nabíjí pistoli s tlumičem. Opodál má Pierson zavřené oči a založené ruce, i přes řev uvnitř auta zřejmě spí. Jak Chadwick prohlíží zbraň, láduje náboje do zásobníku, nabíjí ji a dělá další hluk, Pierson rozrušeně otevře oči a úkosem se po něm podívá. Chadwick si toho všimne.

CHADWICK: Nelíbí se vám, co jdeme udělat, pane?

Robert rozespale zamrká.

PIERSON: Budíte mě, Chadwicku...

Zívne a narovná se. Přejede si dlaněmi po obličeji.

PIERSON: A ano, nelíbí se mi to.

CHADWICK: Několik jsme jich už zastřelili při přepadu konvoje, který jste sám navrhl.

Pierson pochmurně sleduje výhled z auta.

PIERSON: Jo, ale to bylo omylem, nevěděli jsme, že ty auta neřídí kolaboranti. Tohle je jiný.

Chadwick spustí lavinu otázek. Mluví rychle a jasně, jakoby to neřikal poprvé.

CHADWICK (rychle): Někdy to udělat musíme, a čím déle to budeme odkládat, tím větší je riziko, že zastavíme pro doplnění paliva. A až to nastane, asi se nevymluvíme na to, že jsme v konvoji vůz číslo 19 a půl... (pauza) Pane.

Robert jen letargicky pokrčí rameny.

PIERSON: Stejně jsou to pořád civilové, Lorne to sám řekl, tak...

Chadwick se o něco více rozohní.

CHADWICK: Jsou to kolaboranti, svolili poslouchat rozkazy okupantů.

Na to už Robert zareaguje znechuceným obličejem.

PIERSON: Jako kdyby měli na vybranou...!

Krátký moment ticha. Chadwick natáhne uzávěr pistole.

CHADWICK: Někdy zkrátka nemůžeme vybrat správné řešení, jenom to horší ze -

PIERSON: To je sranda, nedávno mi kdosi tvrdil opak...

Řekne Robert významně a podívá se k Sam - která právě sedí za volantem. Carterová ví, na co naráží, věnuje Piersonovi krátký pohled, ale pak se dále věnuje řízení.

Chadwick si toho také všimne, a nakloní se více k Robertovi.

CHADWICK (šeptá): Upřímně, pane, plukovník Carterová má velmi jednoduché vidění světa...

Robert znovu nahodí znechucený výraz. Pokrčí rameny.

PIERSON (šeptá): Je tu nějaký konkrétní důvod, proč mi pořád lezete do prdele?

Seržant se ale pousměje.

CHADWICK (šeptá): Námořník by měl držet s námořníkem, pane.

Pierson ironicky „pochopí.“

PIERSON (šeptá): Áha, to dává smysl.

Pak otočí hlavu k Chadwickovi.

PIERSON (šeptá): Vlastně ne, nedává.

Seržant tedy pokračuje ve svém výkladu.

CHADWICK (šeptá): Každý, kdo se přidal do námořnictva, se -

Robert zvýší hlas a opovržlivě spustí na Chadwicka salvu argumentů.

PIERSON: Pro vaši informaci, seržante, nešel jsem do armády, protože jsem si příliš hrál s vojáčkama a vzrušují mě zbraně, jako vás. Šel jsem, protože to bylo buď tohle, nebo utýct od celý mojí důstojnický rodiny.

Trochu se uklidní a opře do sedačky. Zbytek jeho monologu říká spíše sám sobě.

PIERSON: Byl jsem příliš líný na to, abych dělal něco normálního, něco na vlastní pěst. (pauza) A proto teď sedím vedle zelenýho mozku, ne-řidiče a astrofyziky uvnitř nepřátelskýho konvoje.

Do té chvíle tichý Lorne, sedící mezi Piersonem a Sam, a také leštící pistoli s tlumičem, se otočí k Robertovi.

LORNE: Raději byste teď byl v nějakým velkým městě...?

Ten odpovídá znovu ironicky.

PIERSON: Když jsem se upsal, nevěděl jsem, že jednoho dne mimozemská flotila obsadí -

Nakonec je přeruší Sam.

CARTEROVÁ (nahlas): Fajn, to by stačilo. Blížíme se k nějaké zatáčce, připravte se.

EXT. SILNICE, MEXIKO - NOC

Záběr na konvoj v dáli (světla) míjející zatáčku a ztrácející se za terénní vlnou. Náš vůz, předposlední v konvoji, najednou pomalu zastavuje.

INT. NÁKLADNÍ VŮZ

Lorne a Chadwick, v kombinézách civilních posádek konvoje, sedí u dveří, pušku v ruce drží i Pierson.

Chadwick zabuší na dělicí stěnu od korby.

CHADWICK (nahlas): Jdeme na to! Krejte nás!

MARIŇÁK (tlumeně, mimo záběr): Ano, pane!

Náš vůz úplně zastaví. Sam se podívá do zrcátka. Chvilku váhá. Pak se s úlevou otočí dovnitř k ostatním.

CARTEROVÁ: Zastavují...

Chadwick a Lorne pomalu otevírají dveře a ležerně vystupují ven. Zbraně schované za zády.

Robert drže M4 se nakloní k Lornovi a kývne na silnici před nimi.

PIERSON (sebejistě): Kryjeme vám záda.

Lorne se podívá na silnici před nimi - je naprosto klidná, nikde nikdo. Zazní cvrček.

Lorne se nepřiliš nadšen podívá na Piersona.

LORNE: Hmm...

Načež odchází za Chadwickem.

EXT. SILNICE, TORREON - NOC

Oba dva jdou sebejistě a pomalu k cizímu vozu, ozáření jeho světlomety. Jeho dveře se otevřou a vystoupí postava, která má na sobě také onu kombinézu.

V ruce drží sendvič.

Řidič ležerně vyjde našim naproti.

CHADWICK (nahlas): El coche está roto! El motor se calienta...

Mexický řidič se plácne do čela a pousměje se.

ŘIDIČ A: Chupame la verga!

Chadwick přijde až k němu.

CHADWICK: Sí... Qué tal? Habla usted inglés?

ŘIDIČ A: Sí...

Řidič, teď pod světlem jsou vidět jeho mexické rysy, nejistě přikývne a zakousne se do sendviče.

CHADWICK: Mám pro tebe dárek...

Chadwick znenadání zamíří na hlavu a vystřelí.

Projektil proletí sendvičem a řidičovou lebkou, muž okamžitě padá na zem. Lorne okamžitě tasí na kabinu a zakřičí.

LORNE: Hej!

Chadwick pobíhá s namířenou zbraní z boku ke kabině, zevnitř se ozývají zděšené věty ve španělštině.

INT. NÁKLADNÍ VŮZ

Pohled z kabiny k druhému nákladnímu vozu. Chadwick i Lorne stojí u kabiny. Lorne vystřelí několik další ran dovnitř.

Celé to pozoruje Pierson třímající M4. Klečí u kabiny. Opatrně k němu zevnitř přichází Sam.

CARTEROVÁ (šeptá): Co se tam děje?

Pierson chvíli váhá.

Znovu záběr na cizí vůz - Chadwick vleče jednoho člena posádky ven, Lorne běží opatrně dozadu.

Robert se podívá k Sam.

PIERSON (šeptá): Lorne jednoho dostal, Chadwick dalšího vleče k nám.

CARTEROVÁ: Měli by si pohnout a uklidit auto, nemůžeme se moc opozdit.

Záběr na oba, jak pozorují dění u vozu. Oba se drží tak podivně opodál, je jasné, že jim není tahle situace příjemná - ale není tak úplně jasné proč. Mimo záběr se ozývají hlasy, nějaké rány. Pierson a Sam je dále několik sekund pozorují, než se Robert nahne k ní. Slyšíme nastartování motoru druhého vozu.

PIERSON (šeptá): Víš, že tě Chadwick nemá rád, protože jsi z letectva?

Sam odpovídá, aniž by uhnula pohledem od druhého vozu.

CARTEROVÁ: Je to věc, kterou chceš probírat při přepadení nepřátelského auta?

Motor utichá.

Robert kývne hlavou do strany, dále neodpovídá.

V tom přibíhá udýchaný Lorne.

LORNE (nahlas): Dělejte! Jedeme!

Všichni tři rychle nasedají, bez Chadwicka. Sam za volant. Náš vůz se známým hlukem motoru rozjíždí.

CARTEROVÁ: Co měli vzadu?

LORNE (udýchaně): Měli jsme štěstí, poslední vůz převážel jen nějaký zásoby, jídlo a tak. Auto jsme podminovali, jak bude mimo dohled -

Robert ho přerušuje.

PIERSON: Jaký zásoby?

Lorne tomu nevěnuje pozornost.

LORNE: Kanystry vody, něco sušeného, moc jsem to neprohlížel. Něco asi ještě vzadu zjistí Chadwick od jejich chlapa. Robert si deprimovaně povzdechne.

PIERSON: Ah, do hajzlu...

LORNE: Co je?

Sam pochopí, co má na mysli. Za bleskurychlé jízdy koukne na Lorna.

CARTEROVÁ (ironicky): Myslíš, že převážel tyhle věci, protože mají na severu málo jídla?

S tím to dochází i Lornemu.
Střih na Sam. Nájezd na její obličej.

CARTEROVÁ: Nejspíše to byly zásoby pro přesun. Jakmile zastavíme pro doplnění paliva, přijdou si k nám pro svačinku...

A po dvou sekundách střih na -

EXT. SILNICE, MEXIKO - DEN

Uvozující pohled na poušť během dne, přeexponovaný záběr, slunce se opírá do země. V dále za mlžným oparem se pohybuje několik teček - vozidla konvoje.

INT. NÁKLADNÍ VŮZ

Střih do kabiny našeho vozu. Ačkoliv je evidentně nesnesitelné vedro, jsou všechny postavy stále v uniformách posádek, na očích mají sluneční brýle. Sam sedí za volantem. Vypadá unaveně. Pierson uprostřed usíná. Najednou se z nákladového prostoru ozve bušení - a nerudného plukovníka samozřejmě vzbudí.

CHADWICK (mimo záběr, tlumeně): Jste tam?

Robert založí ruce na ramena.

PIERSON (mrzutě): Ne, skočili jsme si pro něco na benzínku!

Sam se pousměje.

CARTEROVÁ (nahlas): Co jste zjistil, seržante?

CHADWICK (mimo záběr, tlumeně): Dobré zprávy jsou, že prý nezná nikoho dalšího v konvoji, takže nikdo nezná ani nás, a jedou z Mexico City, takže ještě nezastavili.

Lorne, Sam i Pierson se na sebe optimisticky podívají.

CHADWICK (mimo záběr, tlumeně): Jo, a máme štěstí. Konvoj prý jede do Los Angeles, projedeme okolo San Diega.

Sam se ještě více pousměje. Že by vše šlo, jak má?
Podívá se na Piersona a Lorneho.

CARTEROVÁ: Začínala jsem se bát, že pojedeme do Phoenixu nebo Texasu...

Pak se zarazí.

CARTEROVÁ (nahlas): A ta špatná, Chadwicku?

PIERSON (pro sebe): Vždycky je tu špatná zpráva...

CHADWICK (mimo záběr, tlumeně): Měli jste pravdu, poslední vůz konvoje vezl vodu a jídlo. A nejen pro posádky, ale i pro převážený civilisty.

PIERSON: Oh, Ježiši...

INT. KORBA

Střih do korby, kde je natěsnána necelá dvacítká mariňáků - a mezi nimi svázaný a zbitý mexický řidič. Okolo je několik krabic a lahví s vodou.

CHADWICK (nahlas): Dali jsme pro jistotu dohromady všechny naše zásoby, ale není to určitě tolik, kolik jich měli oni.

LORNE (mimo záběr, tlumeně): Vydát jim naše jídlo?

INT. NÁKLADNÍ VŮZ

Návrat do kabiny.

LORNE (nahlas): Jestli plánujete jíst a pít, až budeme v Diegu, nemůžeme jim -

PIERSON (nahlas): Nejprve se musíme do Diega dostat...

Lorne na něho ukáže prstem.

LORNE (nahlas): Vždycky můžeme přepadnout tenhle konvoj.

Robert se zarazí. Stará známá debata.

PIERSON (nahlas): Nějaká... traumata z dětství, Lorne?

LORNE (nahlas): Hele, máme moment překvapení, máme dost mužů -

Plukovník ho přerušuje.

PIERSON (nahlas): Nemáme dobrý postavení, nemáme raketometry, jsou tu civilisti...

Oba se na sebe sekundu dvě dívají. Chvilka napětí.

CHADWICK (mimo záběr, tlumeně): Mám připravit to jídlo?

Sam se podívá k oběma škorpícím se vojákům.

CARTEROVÁ: Budeme jim ho muset roznýst dřív, než dojdou k nám.

Pierson zařve k Chadwickovi.

PIERSON (nahlas): Seržante, připravte se, nosit a mluvit budete vy!

INT. KORBA

Střih na korbu.

CHADWICK (pro sebe): Jako ostatně vždy...

PIERSON (mimo záběr, tlumeně): A zajistěte vězně, nechceme, aby nám tu pobíhal, až budeme stát...

Záběr, spolu s Chadwickem, přejeje na svázaného mexičana. Míří na něho hned několik mariňáků.

CHADWICK (nahlas): Toho bych se nebál.

INT. NÁKLADNÍ VŮZ

Střih do hlučné kabiny. Několik sekund nikdo nic neříká, pouze po sobě podivně zírají.

LORNE (nahlas): Takže co? Zastavíme, zavoláme na ně mexicky, aby si přišli na oběd -

Robert nervózně vydechne.

PIERSON (nahlas): Jo, zavolám na ně mexicky.

CARTEROVÁ (nahlas): Španělsky.

PIERSON (nahlas): To je fuk. Pointa je, že se nesmí přiblížit k naší korbě. Jinak přejdeme na plán Bé.

CARTEROVÁ (nahlas): Bé jako...?

LORNE (nahlas): Bombování...

PIERSON (nahlas): Berte nohy na ramena...

CARTEROVÁ (nahlas): Nejlépe kombinace obou.

Další moment ticha. V tom Sam sundá ruku z volantu a přehodí si přes vlasy kapuci kombinézy.

CARTEROVÁ (nahlas): Ať to bude cokoliv, připravte se. Konvoj zastavuje...

Krátký záběr na Lorna a Piersona, i oni se nervózně zapínají.

EXT. SILNICE, MEXIKO - DEN

Záběr na náš vůz zastavující deset metrů za posledním vozem kolony. Záběr se zvedá, krátce zabere i CGI předek kolony, kdesi v dáli. Stojíme uprostřed pouště, na obzoru jsou hory.
A střih na -

EXT. SILNICE, MEXIKO - DEN, POZDĚJI

Uvozující pohled na poušť během dne, přeexponovaný záběr. Náš vůz je stále na konci řady, vepředu se ve stínu předposledního auta, cisterny, ze které vede několik hadic, jedna i k našemu vozu, cpe několik řidičů. Je zde také Chadwick, alespoň dle vzrůstu a záběrů na jeho skoro zakrytý obličej. Nikomu není přes kapuci a brýle moc vidět do obličej.
Střih do pouště, kde pochoduje několik podobně zakrytých křižáků - od starých známých se liší černým zbarvením zbroje. Nevypadají nadšeně, hlídání konvoje zřejmě není jejich vysněné zařazení.
Střih na Piersona a Sam u korby našeho vozu. Odhrnou plachtu - zevnitř ven míří naši mariňáci a Lorne. Opatrně plukovníkům posunou dvě krabice s jídlem.
Jeden z mariňáků míří ven M4.

MARIŇÁK (šeptá): Měli bysme je nakrmit olovem, ne posledníma zásobama.

CARTEROVÁ (šeptá): Zmlkněte!

Sam chytne krabici, Pierson druhou, a spolu jdou nenápadně k předposlednímu vozu.

Projdou kolem kabiny, ale na ostrém slunci k nim přiskočí jeden z řidičů.

ŘIDIČ (nahlas): Dónde se puede comer algo?

Robert se Sam se na sebe bezradně podívají.

PIERSON (pomalu): Ehm... Sí...

Mexičan se udiveně odtáhne od Piersona a zopakuje důrazněji svoji otázku.

RIDIČ: Dónde se puede comer algo?!

Robert rozčíleně praští s krabicí jídla na zem.

PIERSON (nahlas): Yawohl, sí, ksakru!

Do komicky napjaté atmosféry mezi oběma vejde Chadwick.

CHADWICK (nahlas): Hej!

Kývne na Mexičana a podá mu z Piersonova balíčku nějakou tyčinku. Ten s ní odchází pryč. Chadwick, se Sam po jedné straně a Piersonem po straně druhé, je oba vezme za ramena a jde kousek stranou.

CHADWICK (šeptá): Máme problém. Tohle je naše poslední jídlo, a civilisti uvnitř aut ještě neměli ani kousek. A to nemluvím o vodě...

Nejistě se nadechne.

CHADWICK (šeptá): Začínají být nervózní...

Sam se rozhlédne okolo. Pak se nakloní k Chadwickovi.

CARTEROVÁ (šeptá): Nemůžete to s nima nějak uhrát?

PIERSON (šeptá): Jako třeba jak? Vrať se raději k Lornovi a připravte se na plán Bě...

Sam se na něho podívá skrze bělmo a rychle odchází k autu. Chadwick zamrká překvapením.

CHADWICK: Plán Bě?

Pierson se nakloní k Chadwickovi.

PIERSON (šeptá): XXX

V tom se za ním vynoří jeden z křižáků.

VELITEL (nahlas): Mhluvíte anglicky?

Naše dvojice se ulekne, otočí a simultánně ustoupí o krok dozadu.

Najednou proti nim stojí čtveřice křižáků v plné zbroji a s bojovými tyčemi. Navzájem na sebe civí.

Detail na Chadwicka, nenápadně a pomalu si sahá do kapsy - kde je vidět kousek pažby pistole...

Velitel křižáků si sundá kus hledí. Mladý muž pod ním, s výraznou jizvou na tváři, se usměje na naši trojici.

VELITEL: Mhluvíte nějak?!

Robert a Chadwick se po sobě podívají. Nakonec to je Chadwick, kdo otevře pusku.

CHADWICK (pomalu): Ano... My... jsme z -

Velitel ale nadšeně tleskne.

VELITEL (nahlas): Konečně někdo! Zhačínal jsem si myslívat, že není tu nikdo, komu bych rozuměl.

PIERSON (pro sebe): Možná, že ne...

Velitel nadšeně plácne Piersona do zad, sklopí zrak do země a pokýve hlavou.

VELITEL: Učejí nás čtyřicet dnů váš jazyk, aby jsme pak zjistili, že nás vysadí někam, khde nám nikhdo nerozumí...

Znovu pokýve hlavou. Pak se otcovsky podívá na oba naše důstojníky.

VELITEL: V čem bhýt ten problém?

Chadwick a Pierson se po sobě znovu nechápavě podívají. A znovu až se až Chadwick zmůže na nějakou odpověď.

CHADWICK (váhavě): Žádný problém není, žádný jen...

Robert ho doplní.

PIERSON (váhavě): ...už není žádné další jídlo?

Křižácký velitel pozvedne obočí.

VELITEL: Vždyť jsme právě zhastavili!

Znovu okamžik ticha. Velitel se pomalu vydá do kroku k našemu vozu.

PIERSON (váhavě): Nó... My, dostali jsme jen pár beden... Při výjezdu... výjezdu.

Naše postavy jdou po jeho bocích.

CHADWICK (pomalu): Jo, protože... Je to kousek, do Sa - ehm, do Los Angles.

Velitel se zastaví a kývne na naše muže.

VELITEL: Jen khlid, můj příteli, jste celý nhervózhní. Jsme tu, abychom vám pomohli.

Mrkne, ale krátce na to zvažní.

VELITEL: Teď, ukažthe mi zbytek vašeho vozu. Mhožná se ještě něco najde.

Pierson se podívá krátce na Chadwicka, a pak nejistě na velitele.

PIERSON: Určitě?

Velitel se pousměje a přejde přímo dozadu ke korbě.
Střih na korbu, kde víc jak tucet nervózních mariňáků míří řadami pušek ven.

VELITEL (mimo záběr): Do toho! Snad tam nic *neschováváte*..

Střih ven. Pierson se potác se s úsměvem na rtech postaví defenzivně zády ke korbě, jakoby chtěl zabránit veliteli ve vstupu.

PIERSON (ironicky): Err, nic jiného, než celé komando námořní pěchoty!

Velitel pozvedne obočí.
Pierson se více usměje.
Velitel se také usměje - načež ho odstrčí stranou a přistupuje ke korbě.
V tom zpoza plachty vykukne rozčuchaná usměvavá hlava Sam a podobně rozčuchaný Lorne, oba s odkrytými rameny a celkově bez uniform.
Střih dovnitř, kde stojí jejich oblečená torza - a za nimi ven skrze plachtu míří desítky mariňáků.
Střih ven. Velitel se zastaví a začervená.

VELITEL (flirtovně): Áh...

Usměje se na oba a otočí k Piersonovi. Náhle na něho zavolá zdálky jeden z křižáků.

VELITEL (z dálky): Kree!

Ukloní se ke všem třem a odejde mimo záběr.

VELITEL: Omhluvthe mě.

Lorne se schová.
Robert si zhluboka oddechne a vyčerpaně se opře o korbu. Podívá se k zemi a zhluboka dýchá.
Sam se k němu nakloní a uculí se.

PIERSON (unaveně): To bylo o...

CARTEROVÁ (šeptá): ...Jo, to bylo.

Poplácá ho po rameni.

CARTEROVÁ: Ale zvládl jsi to dobře.

Robert se podívá na její odhalená ramena a koketně kývne.

PIERSON: Ty evidentně lépe.

Načež sjede po zádech až dolů na silnici. Kamera zabírá jeho.

PIERSON: Musím si sednout...

Automaticky si sáhne do kapsy - ale nevytáhne nic.
V tom se zdálky ozve znovu velitel.

VELITEL (mimo záběr, zdálky): Vamos! Vamos! Jedeme!

K Piersonovi přiběhne Chadwick a chytí ho za ruku.

CHADWICK: Znova vyrážíme, v oblasti prý našli nějaké partyzány. (pro sebe)
Nějaké ohořelé auto nedaleko Torreonu...

Pierson se postaví, z korby seskočí znovu do uniformy zabalená Sam.

CHADWICK: Každopádně, mizíme.

Trojice odběhne ke kabině a nasedá.

CARTEROVÁ: Chadwicku, řídíš.

Střih zezadu na náš vůz. Předek kolony se pomalu rozjíždí ze silnice
nekončící v dáli horizontu. Jeden za druhým se jednotlivé vozy rozjíždějí a
tvoří se mezery mezi jednotlivými auty.

Střih do naší kabiny. Chadwick sedí za volantem, Pierson a Sam po boku.
Všichni mají najednou optimistickou uvolněnou náladu - to nejhorší je za
nimi.

Po krátké chvílce ticha se Sam otočí k Piersonovi.

CARTEROVÁ (šeptá): Jsem ráda, že jsi jel s námi a nešel se zbytkem hledat
Moorovy lidi...

Robert pozvedne obočí.
Kamera snímá oba zblízka.

PIERSON (šeptá): Už jsem ti řekl, že raději než jít s-

CARTEROVÁ (šeptá): Jo, já vím.

Dívají se zpříma na sebe.
Pierson pak odvrátí pohled, dívá se dopředu.

CARTEROVÁ (šeptá): Ale stejně.

Pauza. Sam se taky podívá před sebe. Možná spíše pro sebe, tišeji, dodá.

CARTEROVÁ (šeptá): Trochu mi připomínáš... někoho ze starého SGC. Někoho,
koho jsem dobře znala.

Pierson to ale zaslechne a obrátí se k ní.

PIERSON (šeptá): A to je dobrý, nebo špatný?

Sam neodpovídá, jenom se pro sebe usměje.

EXT. SILNICE, MEXIKO - DEN

A poslední záběr nad poušť, kterou jede náš konvoj. A odtud střih na -

FADE OUT

AKT 3

FADE IN

EXT. BAAKAL

Na obrazovce se objeví nápis LIU.

Uvozující záběr na pyramidový Baakal spojený s menším Marco Polo třídy Prometheus, nedaleko za nimi letí Jeanne d'Ark. Polovinu výhledu vyplňuje planeta.

INT. PRACOVNA, LOĎ BAAKAL

Scéna se odehrává ve stejné místnosti, ve které jsme začínali i v minulé epizodě. Tedy jsme v menší místnosti orbánské lodi, která slouží pozemšťanům jako pracovna, jejíž vybavení ale začíná i končí prostým stolem s nepořádkem na pracovní ploše. V tuto chvíli stůl slouží i jako místo pro spaní doktorce Yulanové, která s hlavou položenou na rukách neklidně spí. Do záběru vstoupí doktorka Kellerová a přistoupí ke spící ženě, kterou začne opatrně probouzet.

Liu sebou škubne, rychle zvedne hlavu a na doktorku z Atlantis se podívá velmi nevrle. Vidíme, že její pravá tvář, která už tak nese opět známky velké únavy, je otlačena od hodinek, na kterých spala.

LIU (nabroušeně): Co se děje?

Jennifer se zatváří nepříjemně.

KELLEROVÁ: Geerová s vámi chce mluvit. Nemohla se vám dovolat.

Doktorka ukazuje na zřejmě vypnutý komunikátor.

Liu zapne komunikátor a oživí jeden ze dvou notebooků, co je na stole a po chvíli práce se na jeho obrazovce objeví tvář Meredith Geerové.

Afroameričanky, která díky svým telepatickým schopnostem pracuje pro NID. Vypadá velmi nemocně, má typické příznaky toho, co postihlo posádku Marca Pola.

Kromě zažloutlých očí se i výrazně potí a zarudlé místa na kůži naznačují budoucí boláky.

Liu je pohledem krátce konsternována. Pak si ale promne oči a tázavě se na ni podívá. Stříhy na Liu i obrazovku.

LIU: Tak?

GEEROVÁ (vyčerpaně): Nic.

LIU (nevěřicně): To není možné.

Na obrazovce se v pozadí vedle tváře Geerové objeví tvář Mitchellova, stejné příznaky. Jen je pobledlejší.

MITCHELL (rozezleně): Ten podělanej deník jsme prošli už tolikrát, že vám můžu říct, co v který den jedli.

Jennifer se ho se založenýma rukama snaží uklidnit.

KELLEROVÁ: Hlavně klid, plukovníku.

On to už ale evidentně slyšel mnohokrát.

MITCHELL (nahlas): To se vám lehce řekne, vy nejste týden v karanténě na lodi postižený *nevímčím!*

Krátce se uklidní. Meredith, namísto aby ho upokojila, ani jednou neuhne pohledem. Myslí si totéž.

Kellerová se podívá do země. Není jí tu příjemně.

Cameron se nadechne a pokračuje klidněji.

MITCHELL (důrazně): Hele, Marco Polo zkrátka nepotkal nic, co by to vysvětlovalo. Říkám to já, Langham i ona, a věřte, že nám na tom záleží nejvíc...

Krátká chvilka ticha.

LIU (nervózně): Co, co vlastně dělali?

Agentka na obrazovce se podívá na nějaký list papíru.

GEEROVÁ (vyčerpaně): Jejich mise byly čistě výzvědné. Poslední dva měsíce loď jen monitorovala stanici Hegemonie mimo soustavu Orbany, a předtím provedla několik průletů kolem průmyslových světů Hegemonie. Před více jak sedmi měsíci se změnila posádka - kdyby to souviselo s nějakou starší misí, museli bychom vědět i o nakažení té staré.

Liu a Kellerová si vymění pohledy. Jako tonoucí bez svého stébla.

GEEROVÁ (vyčerpaně): Prostě... Nic...

Cameron vedle si není tak úplně jistý.

MITCHELL: I když -

Meredith ho ale přeruší.

GEEROVÁ (důrazně): Nic spojeného s naším případem.

Skupinka chvíli mlčí.
Jennifer přešlapuje na místě.

KELLEROVÁ: Jak to zvládá doktor Langham?

GEEROVÁ (vyčerpaně): Znova čte ten deník. Tahle šlamastyka měla přece jen jednu výhodu - Langham tolik neoponuje a více spolupracuje.

MITCHELL (ironicky): Jinými slovy, nepožene mě k vojenskému soudu. Což by ocenil, kdyby...

Cameron vypadá vyčerpaně, trochu se bolestí zlomí v pase.
Pro Jennifer i Liu venku to není příjemný pohled. Není první, ani poslední.

KELLEROVÁ: Měli byste si teď na chvíli lehnout.

MITCHELL (nahlas): Zanedlouho se všichni naležíme až až, pokud vy na něco nepřijdete...!

Jennifer se obrátí k Liu. Možná jí není příjemné mluvit teď k nemocným.

KELLEROVÁ: Vymyká se nám to. (odmlka) Přes šedesát procent posádky Marca je mrtvá a antické nanity neudrží ty zbylé na živu o mnoho déle. Naději vkládám jen do skenu DNA.

LIU: Kdy bude hotový?

KELLEROVÁ: Během pár hodin.

Obě se dívají na sebe. Jennifer vypadá dost nejistě, když řekne -

KELLEROVÁ: Co uděláme, když ani z toho nic nezjistíme?

Liu unaveně vydechne.

LIU: Obětujeme několik krav a jednu kozu.

MITCHELL (nahlas): Zavoláme kněze...

Doktorka Kellerová se podívá poněkud znechuceně na Liu.
Agentka Geerová se podívá poněkud znechuceně na Mitchella.
Návrat do místnosti. Liu si pohled Jennifer vykládá po svém.

LIU (defenzivně): Co se ptáte mě?!

KELLEROVÁ: I když jste jen poradkyní agenta, NID sem nikoho už nepošle.
Když je teď Geerová nakažena, velíte tady tomu celému jako další a především jediný zástupce NID vy.

LIU: Jo, to vím. (pro sebe) To vím..

Obrátí se znovu k obrazovce.

LIU: Bohužel sem z obavy před nákazou nechtějí nikoho dalšího poslat.
(odmlka) Samuels už dodal krizový plán.

KELLEROVÁ (pro sebe): Něco mi říká, že obsahuje slova *atomová* a *odpálení*.

LIU: Asi jako každý jeho krizový plán. Když už nebude východisko, máme zničit Marca i orbánskou loď a odletět s nenakaženou posádkou na Jeanne.

Liu se zarazí.

LIU: Meredith, a co když je nakažená i bývalá posádka, ale my o tom tady nevíme?

Rozhlédne se po místnosti.

LIU: To je přece jediný, čeho se teď máme chytnout. Správně?

KELLEROVÁ (sebejistě): To by nám NID musela přece říct.

Obrátí se k obrazovce, na které je Geerová.

KELLEROVÁ: Vždyť vy sama jste NID. Měli by vám podávat informace, nebo ne?

GEEROVÁ (ironicky): Když jste chodila na střední, bavila jste se nějak výrazně s vedlejší třídou? (pauza) Samuels a jeho lidi nám řeknou jen to, co považují za důležité.

Jennifer přešlápne netrpělivě na místě.
Meredith si hraně odkašle.

GEEROVÁ (opatrně): Teď, k tomu plánu... (pauza) Doktoro, bude lepší, když půjdete raději pracovat na tom skenu.

Jennifer se rozhlédne k Liu, která přikývne.

KELLEROVÁ (pro sebe): Správně...

Nakonec se otočí a odejde z místnosti.
Záběr na obrazovku. Meredith se otočí k Mitchellovi.

GEEROVÁ: A vy, plukovníku, nemáte na práci -

MITCHELL: Umírání?

Pozvedne obočí.

MITCHELL (unaveně): Ukradl jsem z lodi NID palubní deník, cokoliv ilegálního chcete dělat, už mi to nepohorší...

GEEROVÁ (unaveně): Správně. Liu, -

Ta ji ale ještě přeruší. Stoupne si zpoza svého stolu.

LIU (nahlas): Ještě něco, co jste předtím nakousli. Že v deníku je něco divného, ale nesouvisí to s -

GEEROVÁ (unaveně): Nic to není.

Cam ale nevypadá tak jistě.

MITCHELL (unaveně): Neříkal bych tomu *nic*.

Liu k němu kývne.

LIU: Plukovníku?

Plukovník rozhodí rukama.

MITCHELL (unaveně): Nevíme, co to je. Langham mlčí jako hrob, a protože by udělal cokoliv, aby si zachránil kůži, nemá to s náma nic společného.

Skoro to vypadá, jako by se chtěl vyvléct.
Yulanová zvýší hlas.

LIU: Možná by to mohli posoudit, však víte, ti, kteří neumírají...

Plukovník si povzdechne.

MITCHELL (unaveně): V deníku je naplánovaná nějaká tajná mise od léta 2012 do konce prosince, přesněji od 30.června do 22.prosince. Její ani Langhamovo heslo na ní nefunguje, takže -

GEEROVÁ (nahlas): Spokojeni? Teď, mohli by jsme se znovu věnovat, však víte, těm umírajícím!?

Liu přikývne. Zamyslí se a pomalu nejistě navrhuje.

LIU (nejistě): Meredith, mohli bysme... však víš... zkusit, jestli s tím něco nesvedu já.

MITCHELL (překvapeně): Jako co?

Meredith si je ale odpovědí jistá.

GEEROVÁ (nahlas): Ne. Nechci ohrozit nikoho dalšího, není žádná záruka, že by tvoje schopnosti fungovaly.

MITCHELL (zmateně): Ztratil jsem právě několik minut, nebo skutečně mluvíte o něčem divném?

Liu si povzdechne.

LIU: Doufám, že máš nějaký plán, jak se k těm údajům NID dostat. Informační embargo -

GEEROVÁ (unaveně): - Je ten nejmenší problém. Spíše spolehlivé lidi by to chtělo.

Liu pozvedne obočí.

LIU: Znáš nějaké?

GEEROVÁ (unaveně): Zním. A dokonce vím, jak se s nimi spojit.

A ze záběru na její obličej jde stříh na -

EXT. BAAKAL

Uvozující záběr na pyramidový Baakal spojený s menším Marco Polo třídy Prometheus, nedaleko za nimi letí Jeanne d'Ark. Polovinu výhledu vyplňuje planeta.

INT. BAAKAL

Liu je ve své pracovně, něco usilovně prohledává. Vytahuje z vojenského báglu - mobilní telefon!

V tom ji přeruší zvuk otevíraných dveří a do místnosti vstoupí postava. Jedná se Maneana, velitele orbánské lodi.

MANEAN (nabroušeně): Vysvětlete mi, proč jste převezli DNA nakažených na Jeanne d'Ark!

Nahlas ji okřikuje, postaví se rovnou k Liu

MANEAN (nahlas): Vždyť tím riskujete rozšíření nemoci na další loď!

Liu najednou za svým stolem vypadá, jakoby misi skutečně vedla.

LIU (nahlas): Ale takhle se ta nemoc nešíří -

MANEAN (křičí): Jak to můžete říct? Vždyť ani nevíte, co to je!

Liu si rozhodně stoupne. Jakoby se připravovala na zápas...
Záběr zboku na oba soky.

LIU (nahlas): Právě proto musíme udělat všechny dostupné testy, co jdou. A to lze jen na Jeanne d'Ark.

MANEAN (křičí): ...Která jako jediná nás odsud teď může dostat! Jen riskujete životy nás všech.

Malá Číňanka se spiklenecky pousměje.

LIU: Ah... (pauza) Výborně, jsem ráda, že jsme u jádra věci. Vy prostě nechcete přijít o jedinou cestu odtud...

Teď je to Manean, kdo se zatváří defensivně.

MANEAN (hlasitě): Kdyby to vaše plukovnícké eso dodrželo karanténu, nikdy by se to svinstvo nedostalo na mou loď! Tohle celé je váš, jak je to slovo, váš průser, a já se osobně postarám, abyste si to všechno i sežrali!

Liu se chvíli na Maneana dívá a čte mu z tváře.

LIU: Když jsem řekla u jádra věci, zas tak pravdu jsem neměla, co? Jste prostě naštvaný, že jste tu uvízl zrovna vy!

Důstojník na ni ukáže prstem.

MANEAN (varovně): A taky se mám čeho bát... (pauza) Kdo ví, kde to vaši lidé chytili.

Otočí se k ochodu, v tom se otevře poklop. Dovnitř vstupuje zmatená doktorka Kellerová.

Liu naposledy zavolá na Maneana.

LIU (nahlas): Budu potřebovat použít bránu...!

Ten na to nereaguje a odchází pryč.

LIU (pro sebe): Berme to jako ano.

Jennifer kývne k Liu.

KELLEROVÁ (ironicky): Vidím, že diplomacii máš v malíčku...

LIU: Mužský mám dokonale přečtený.

Záběr na unavenou a zdeptanou Jennifer.

KELLEROVÁ (pomalu): Testování DNA prokázalo, že jde o degenerativní poškození. Jejich těla se prostě... velmi rychle rozpadají. S tím jim selhávají orgány, a, zkrátka cokoliv dalšího.

LIU: Jak se to může šířit?

KELLEROVÁ: Nemůže. (pauza) Nevíme.

Liu zvedne ten telefon. Pokyne k Jennifer.

LIU (optimisticky): Připravená?

Doktorka se zatváří nervózně.

KELLEROVÁ (ironicky): Vždycky, když se chystám na velezradu, bývám nervózní...

Liu odchází zpoza stolu, kamera je snímá zepředu.

LIU: Spousta takových zkušeností z Atlantis?

KELLEROVÁ (hraně): Nemáš nejmenší tušení...

Odcházejí směrem do kamery, záběr ztmavne. A střih na -

INT. BAAKAL, PROSTOR BRÁNY

- „Vycházejí“ z kamery, vidíme jejich záda - obě jsou přímo v menší místnosti s hvězdnou bránou a velkým průzorem ven. Stejnou místností Liu na loď přišla. Okolo brány postávají dva orbánští strážníci. Kellerová a Liu se zastaví před DHD. Jennifer kývne na strážného a začne zadávat adresu. Podívá se k Liu.

KELLEROVÁ (šeptá): Koho vlastně chcete kontaktovat?

V pozadí zapadají jednotlivé chevrony.

LIU: Francine Michaelsovou, doktorku. Je to známá Langhama a především doktora Zelenky.

Brána se aktivuje, místnost zalije modré záření. Jennifer se nadechne.

KELLEROVÁ: Tak jo, jdeme na to.

Bere do ruky headset a nějaký padd, podobný vysílači kódu.

KELLEROVÁ: Tady doktorka Jennifer Kellerová, volám z paluby orbánské lodi Baakal. Chci mluvit s plukovníkem Zdickem.

HLAS (mimo záběr, zkresleně): Tady seržant Eversman, hlídka u brány na Garu. Pokud myslíte majora Zdicka, potvrďte prosím svou ID pomocí Iris kódu.

Kellerová pro sebe zakleje, má v ruce známé zařízení pro otevření Iris a aktivuje ho.

EVERSMAN: Kód potvrzen, deaktivuji iris. (pauza) Zdravím doktorko, co pro vás můžu udělat?

Jennifer pokývne na Liu a ta přistoupí až úplně k okraji horizontu události. Má v ruce mobilní telefon připojený k tabletu. Detail na obrazovku mobilu. Vidíme na něm nápis: „Hledání sítě“. Liu chodí kolem okraje červí díry.

Jeden ze strážců se na ní podívá jako na blázna.

Až se nakonec na mobilu objeví: „Síť nalezena“, a potom „GARO“.

LIU (pro sebe): Ano...

Liu začne vytáčet číslo a potom přiloží telefon k uchu.

FRANCINE (z mobilu): Tady doktorka Michaelsová.

Střih na Jennifer u brány. Stále mluví do headsetu.

KELLEROVÁ (nahlas): Ano, jistěže s ním potřebuji mluvit hned. Je to naléhavé! Sežeňte ho!

Zakryje se mikrofon a ústy zašeptá k Liu.

KELLEROVÁ (šeptá): Máme dost času!

EXT. GARO

Denní uvozující záběr na známou kolonii. Pyramida a staré město původních obyvatel, a vedle toho nové město, letiště, komplex s bránou. To celé pod mohutnými horami.

INT. GARO, KANCELÁŘ FRANCINE

Francine drží v ruce klasický telefon.

LIU (mimo záběr, zkresleně): ...Informace. Asi neznáte mě, ale já znám vás, od doktora Langhama, doktora Zelenky a agentky Geerové. Jsem poblíž lodi Marco Polo. (pauza) Možná víte, na jaké jsem tedy v tuto chvíli misi.

Doktorka se podívá podezřívavě okolo sebe.

FRANCINE (neurčitě): Něco jsem zaslechla... (pauza) Langham, Zelenka, nedá se říct, že bych jednoho z těch dvou považovala za přítele...

LIU (mimo záběr): Langhama. Víím od Zelenky... (pauza) ...Od Radka, že vedl nějaký projekt, na kterém jste spolupracovali.

Francine přejde netrpělivě k oknu.

FRANCINE: Je tu nějaký důvod, proč se mnou vedete tenhle podivný neautorizovaný rozhovor?

INT. BAAKAL, PROSTOR BRÁNY

Liu se otočí před bránu.

LIU: Potřebuji vaší pomoc.

Střih na Kellerovou. Viditelně si svoji roli hysterky užívá.

KELLEROVÁ (nahlas): Ne, nedeaktivujeme bránu! Potřebuju s ním mluvit, hned te... - (pauza, vyděšeně) Ah. (pauza) Z-zdravím vás, majore...

Otočí se k Liu a rukou naznačí, že nemá moc času.

INT. GARO, KANCELÁŘ FRANCINE

Francine se ohlíží za sebe.

FRANCINE: Máte tušení, co by NID udělala nám oběma, jen kdyby zjistila, že spolu mluvíme? (pauza) Potřebuju nějaké záruky, že se to nedozví.

INT. BAAKAL, PROSTOR BRÁNY

Při pohledu na Jennifer Liu znervózní.

LIU: Poslouchejte. (odmlka) Určitě si ale pamatujete na doktora Zelenku. Já a on jsme spolupracovníci. Stejně tak jsem tady s doktorkou Kellerovou, která s Radkem strávila hodně času na Atlantis. Víím, že odkazováním na Radka vás těžko přesvědčím, ale jsme teď v těžké situaci a bez vás se nepohneme dopředu. Krom toho, riskují stejně jako vy.

Další odmlka.

Střih na Kellerovou.

KELLEROVÁ: Ano... Pane, já... Musím znovu apelovat na NID. Potřebujeme přístup k... (pauza) Lodnímu deníku Marco Polo...

Liu nervózně postává u brány. Olízne si rty.

FRANCINE (mimo záběr, zkresleně): Co pro vás mohu udělat?

Liu si nečekaně oddechne, na tváři se jí vyloudí úsměv.

LIU (rychle): NID nám nechce poskytnout přístup k informací zvenku. Řekněte mi, jestli se děje něco divného kolem Marca Pola či jeho posádky, kohokoliv, kdo s tím souvisel. Minulá posádka, cokoliv, co máte.

INT. GARO, KANCELÁŘ FRANCINE

Doktorka přejde od okna zpátky do místnosti. Mlčí. Přechází nerozhodně ke dveřím a poodhrne žaluzie - vidíme prosklenou kontaminační místnost s několika postelemi. Lidé na nich jsou obvázáni podobně, jako členové Marco Polo v posledním stádiu nemoci.

FRANCINE (nejistě): Máme tady několik členů NID, kteří umírají a nikdo za Boha nemůže přijít na to proč.

LIU (mimo záběr, zkresleně): Pokračujte.

INT. BAAKAL, PROSTOR BRÁNY

Záběr na rozvášněnou Kellerovou.

KELLEROVÁ (nahlas): Ano, majore, chápu, ale vy zase pochopte, že bez dalších informací se nehne -

Zarazí se. Podívá se k Liu.

KELLEROVÁ (překvapeně): Ta svině mi zavěsila.

Liu na její slova ale nereaguje. Jennifer přechází k ní.

KELLEROVÁ: Věřila bys tomu? V tom deníku nic důležitého není, a oni nám ho stejně nenechají...

Pak se zarazí i Jennifer. Ticho prořezává jenom zvuk otevřené červí díry. Liu se zaraženě podívá na Jennifer. Nájezd kamery.

LIU: Řekla, „to hlavní, co vás bude zajímat je, že všichni nemocní tady jsou z posádky Prométhea.“

A z překvapené Liu i Jennifer jdeme na -

INT. CHODBA, LOŽ BAAKAL

Záběr zepředu. Liu jde spolu s Jennifer rychle chodbou. Kamera z boku.

LIU (rychle): Pomůže nám to nějak?

KELLEROVÁ (rychle): Teď víme, na co se zaměřit.

Liu se k ní podívá nejistě.

LIU (rychle): Zeptám se jinak - pomůže nám to nějak?

V tom na ně zakřičí zdálky Manean. Liu se zastaví a otočí k němu. Manean je zdálky v chodbě, stojí u něho dvojice orbanských důstojníků.

MANEAN (nahlas): Budeme evakuovat! (pauza) Měla byste se připravit.

MANEAN (nahlas): Čím dříve to uděláme, tím lépe pro všechny!

LIU (nahlas): Ne!

LIU (nahlas): Čím dříve to uděláme, tím dříve to uděláme!

LIU (nahlas): Je to pozemská loď, kdo vás odtud evakuuje, a jakkoliv to může znít divně, jelikož já -

MANEAN (nahlas): Na téhle lodi velím já!

LIU (nahlas): - A jelikož **já** jsem nyní nejvyšší šarží NID na Maneanu, **já** rozhoduji, kdy je po všem a budeme evakuovat!

Liu vypadá překvapivě sebejistě.

LIU: A já i doktorka Kellerová trváme na tom, že po všem není! (pauza, klidněji) Takže pokud chcete mít na Jeanne svoje sedadlo jisté, raději sklapněte, smiřte se s pokusy a čekejte.

Zatímco Manean nemá slov, Liu se otáčí a s Kellerovou pohotově odchází pryč. Záběr je před nimi.

KELLEROVÁ (šeptá): Dobrá práce.

LIU (šeptá, bojácně): To brzy zjistíme.

A odcházejí znovu "do kamery" - stříh na -

INT. PRACOVNA, LOŤ BAAKAL

Liu i Kellerová stojí před obrazovkou. Na ní je zase Meredith a Mitchell.

GEEROVÁ (vyčerpaně): Tak teď nevím, jestli to věci více zkomplikovalo nebo ulehčilo...

LIU: Manean nám dal ultimátum. Buď to urychleně vyřešíme nebo to radikálně ukončí.

Liu nervózně vydechne.

LIU (bezradně): Trochu jsem mu vyhrožovala, ale nemyslím si, že by to moc fungovalo...

Jennifer jí zrovna nálady nedodá.

KELLEROVÁ: Technicky Yulanová je možná nejvyšší pozemskou šarží na této lodi, i když vlastně nemá ani hodnost, ale na Jeanne d'Ark sedí plukovník. Možná, když budu apelovat na to, že tu pořád máme desítky našich lidí, tak -

Cameron ji ale zarazí.

MITCHELL (vyčerpaně): Před chvílí zemřel poslední člen původní posádky Marco Polo.

Už tak ponurou atmosféru v místnosti tato zpráva ještě více umocní.

MITCHELL (vyčerpaně): Takže zbýváme jen my tři, dvanáct doktorů a tři nebo-
kolik Orbánců... (pro sebe) Rozhodně ne číslo, které by už předtím
neobjevovali.

Pauza. Ticho by se dalo krájet.
Všichni mají ve tváři bezradný výraz.

KELLEROVÁ (pomalu): Možná bych měla jít promluvit s mými doktory... Jestli je
něco napadlo...

Ale Liu se stále snaží přijít na něco, co by jim mohlo pomoci.

LIU (pohotově): Takže, Grace loď nebo ta mlhovina?

KELLEROVÁ: Mlhovina ne. Ještě jsme ji potom zkoumali a nikomu se nic
nestalo.

MITCHELL (vyčerpaně): A není to už tak trochu jedno? I kdybysme zjistili,
co jim to udělalo, máme vůbec ještě nějaké možnosti?

GEEROVÁ (vyčerpaně): Máš snad na práci něco jiného?

Cameron se uklidní. Kývne.
Jennifer pokračuje.

KELLEROVÁ: Jde-li o pokus těch, co unesli posádku Prométhea, tak pochybuji,
že to zvrátíme.

GEEROVÁ (vyčerpaně): A jestli je to biologická zbraň?

KELLEROVÁ: Tak už je to prakticky všude.

Další moment ticha.

MITCHELL (ironicky): Jinými slovy, náš malý klub možná brzo rozšíříte i vy
dvě.

Jennifer na to neodpoví. Namísto toho se podívá k Liu.

KELLEROVÁ: Celá ta naše akce s velezradou nám nikam nepomohla.

GEEROVÁ (vyčerpaně): Ještě bych...

Zakašle se.
Jennifer a Liu si vymění starostlivé pohledy.

GEEROVÁ (vyčerpaně, pomalu): Ještě bych s takovým soudem počkala...

Meredith se podívá neurčitě na Camerona.
A z toho stříh na -

FADE OUT

AKT 4

FADE IN

INT. MARCO POLO, OŠETŘOVNA

Scéna začíná tvrdým dopadem nemocného Langhama na židli.

MITCHELL (rozduřeně): Vy se nikdy nepoučíte, že?

Stojí u nich i Geerová, která na blízkou stoličku postaví notebook s přenosem na Baakal.

Doktoru Langhamovi krvácí ret.

LANGHAM (vylekaně): N-nezdálo se mi to důležité.

KELLEROVÁ (nahlas, zkresleně): Já jsem tady od toho, abych rozhodovala, co je a není důležité!

LIU (zkresleně): Kdybychom si tuhle informaci spojili s tím, co už víme, tak máme odpovědi dříve.

Langham něco zavětrí. Podezřívavě se na notebook podívá.

LANGHAM (nedůvěřivě): Počkat, a co víte?

Meredith se k němu výhrůžně postaví.

GEEROVÁ (vyčerpaně): Podruhé se náš problém rozšířil právě ve chvíli, kdy se jeden z členů posádky probudil díky léčbě nanitů. Infikoval Mitchella a doktory z Jeanne d'Ark.

Pak se k němu skloní Cameron. Je zpocený, a i přes svou zuřivost vypadá, jakoby se měl každou chvíli složit.

MITCHELL: Jakmile jsem se dostal do airlocku a ona zjistila, že jsem infikovaný, znervóznila. Překvapilo ji to. A narozdíl od nás dvou, když ji zahltní emoce...

Langhamovi to už dochází. Vyděšeně se podívá k Meredith.

LANGHAM: Ale to přece nedává smysl... To by nemělo být možné.

Střih na Baakal -

INT. PRACOVNA, LOŽ BAAKAL

Liu, Kellerová a několik dalších doktorů hledí na obrazovku.

KELLEROVÁ: Díky výzkumu genomu jsme přišli na degeneraci DNA všech nakažených. Již dříve jsme zkoumali možnosti toho, jak ovlivnit genetický kód pomocí nepřímých zásahů a nepřímé manipulace, třeba pomocí zvuku, ale bylo to jen v teoretické rovině.

Nájezd na její tvář.

KELLEROVÁ: Ta degenerace se mohla šířit skrze telepaty. Ale to jsem zavrhla, protože v posádce Marca Pola přece žádný nebyl; mám na mysli, NID by mi přece řekla podobný detail...

MITCHELL (vyčerpaně, zkresleně): Žádný tu nebyl. Správně. Nebo jsme si to aspoň mysleli.

INT. MARCO POLO, OŠETŘOVNA

Cameron zamíří na Langhama pěstí.

LANGHAM (vyčerpaně): Ano. Ano, byl tady. Jeden člen Zdicovy takzvané jednotky superhrdinů. Telepat.

Záběr na obličej Liu. *Prozření.*

LIU (zkresleně): Geerová není moc schopná telepatka, bez urážky, Meredith, je tak trochu jako neřízená střela a všichni, co se dostali do jejího dosahu, to okamžitě chytili.

MITCHELL (vyčerpaně): Jen by mě zajímalo, jestli je to jen náhoda, nebo se ti šmejdi z Grace lodi o tohle celou dobu snažili.

Mitchell se v bolestech opře o stěnu. Místností se rozlehne ticho. Langham, stále sedící otřeseně na židli, se rozhlédne nejistě kolem sebe.

LANGHAM: Dobře, dobrá, hádanka vyřešena, ale tohle všechno..

Podívá se na obrazovku. Na Kellerovou.

LANGHAM: ...Jak nám to celé pomůže?

INT. PRACOVNA, LOŽ BAAKAL

Kellerová se tázavě podívá k Liu. Nesouhlasně zakroučí hlavou. V tom se na lodi rozezní poplach. Všichni jsou překvapeni. Liu si nasadí headset.

LIU: Tady je doktorka Yulanová. Co se děje?

Ozve se velitelův hlas.

MANEAN (mimo záběr): Evakuujeme Baakal, dostali jsme skrze Jeanne pokyny od NID ihned spustit nouzový plán. (pauza) Není co řešit, Orbana nebude riskovat další kontaminaci, doktorko Yulanová.

Liu popojde blíže ke kameře. Je viditelně naštvaná.

LIU (nahlas): Je co řešit! Máme tu stále několik žijících lidí.

INT. CHODBA, LOŽ BAAKAL

Velitel jde rychle chodbou, kolem něho je řada orbánských vojáků, nesou různé krabice. Pospíchají.

MANEAN (nahlas): Pokud nevíme, jak je vyléčit, je další riskování zbytečné!

INT. PRACOVNA, LOŽ BAAKAL

Záběr na Liu. Čas se krátí. Je bezradná. Kamera jezdí okolo ní.

INT. CHODBA, LOŽ BAAKAL

Manean a jeho skupina zatačí za roh.

MANEAN: Je mi líto, ale odlétáme. (pauza) Plukovníkův rozkaz dostanete každým momentem.

INT. PRACOVNA, LOŽ BAAKAL

Liu se náhle otočí ke Kellerové.

LIU (nahlas): Máme tady nějaké zásoby diacetal dopam...nin...?

Otočí se k obrazovce notebooku.

LIU (nahlas): Jak se jmenuje ta Zdickova sračka?

Geerová pochopí. Je překvapená, není ji jistá, že to je dobrý nápad.

GEEROVÁ (váhavě): Liu, není žádná záruka, že zvládneš -

LIU (nahlas): Jestli ty dovedeš být v klidu, nehrozí mi žádné riziko..

Kellerová, Mitchell i doktoři v místnosti jsou viditelně zmatení.
Geerová unaveně kývne.

GEEROVÁ: Doktoro Kellerová, potřebujeme Diacetyldopaminergic. Je mezi lékařskými zásobami NID.

Kellerová nevychází z údivu.

KELLEROVÁ: Cože?

LIU: Máme ho tu, nebo ne?

V tom se z interkomu ozve nový hlas.

PLUKOVNÍK (mimo záběr, francouzský přízvuk): Doktoro Yulanová, tady Jeanne d'Ark, dostali jsme rozkazy od majora Zdicka. Máte deset minut na evakuaci lodi, potvrďte.

Jennifer se podívá na Liu.

INT. AIRLOCK, BAAKAL

Jennifer a Liu rychle přicházejí k airlocku do Marco Polo.

Jennifer ji podává jakousi ampulku s čirou tekutinou.

LIU: Plukovníku, dejte mi několik minut! Zkousíme ještě něco, rozumíte mi?

PLUKOVNÍK (mimo záběr, francouzský přízvuk): Pokud se nedozvím co, nemůžu vám dát nic. Mám přímý rozkaz z Gara.

LIU: Do hajzlu s tím.

Strhává si headset a něco na něm přepíná.

Kamera přejede místnost.

KELLEROVÁ: Šest minut. (naléhavě) Tohle by byla skvělá chvíle mi říct, co se sakra děje.

Liu vejde bez jakéhokoliv ochranného obleku do airlocku. Jennifer ignoruje.

LIU: Uzavírám airlock teď.

Zavírá za sebou. Je slyšet syčící vzduch.

KELLEROVÁ (překvapeně): Hraješ si na hrdinku?

Liu si nasazuje headset.

LIU (rozhodně): Mohla jsem to zkusit hned, jak jsme se sem dostali. Mohli jsme ty lidi zachránit.

INT. OŠETŘOVNA, MARCO POLO

Meredith, ležící v bolestech na jedné z postelí, nic neříká. Není si vůbec jistá, že je tohle dobrý nápad.

V pozadí je v bolestech choulící se Cameron Mitchell.

MITCHELL (nahlas): Hráblo jí, nebo co?

LIU (mimo záběr, zkresleně): To brzo zjistíme...

EXT. BAAKAL

Znovu uvozující záběr na pyramidový Baakal spojený s menším Marco Polo třídy Prometheus, nedaleko za nimi letí Jeanne d'Ark. Polovinu výhledu vyplňuje planeta.

Zoom na Marco Polo. V Tom se záběr otočí na Jeanne d'Ark. Loď se začne otáčet vzhůru nohama - raketovými silami k Marco Polo.

INT. OŠETŘOVNA, MARCO POLO

Liu rychle vchází na ošetřovnu. Kamera se dramaticky přiblíží k ní.

Záběr na Mitchella opřeného o zeď.

Skoro všichni leží na postelích okolo, nebo se opírají o stěnu.

Ležící Meredith se otočí k Liu.

GEEROVÁ: Přišla jsi o rozum?

LIU (pro sebe): Čas na malý zázrak...

Vytáhne ampulku od Jennifer a ostrým koncem si ji obrátí proti sobě. Rozmáchně se, ale v tom se vyděšeně zastaví.

LIU (pro sebe): Nenávidím jehly!

Přejde rychle k Meredith a podá ji ampulku.

LIU: Potřebuju s tím... Potřebuju...

Meredith neurčitě kývne.

Liu ji podává ampulku, Geerová ji nepříteliš pevně sevře a otočí ji k Liu.

LIU: Nerada bych, abys mě namísto do krční žíly trefila do oka...

GEEROVÁ: Tak by to mělo fungovat taky.

Přiloží jehlu na krk Liu. Vpíchne ji do žíly - a tekutina začne proudit do Liu.

Ta zprvu stojí zpřímá, ale velmi rychle se jí podlomí kolena. Začne zhluboka dýchat, chystá se zvracet.

Znechuceně ji pozoruje Mitchell.

MITCHELL (ironicky): OK, *tohle* je celý?

Liu ještě krátce zoufale klečí na kolenou - a pak si velmi rychle stoupne.

Střih z jejich očí - všechno okolo je rozmazané, zvuky podivně v pozadí. Pak se podívá na Meredith.

GEEROVÁ (ozvěna, zdálky): *Jak ti je...?*

Střih do „reality“. Liu se opilecky sklání nad Meredith.

LIU: Asi tě brzo pozvracím...

A pak nárazově položí ruce na její hrudník.

LIU (opilecky): Hlavně se nevzrušuj...

Záběr zdálky. Místnost zalije jasná bílá ZÁŘE... Zaplní celou obrazovku a napínavá hudba mizí - Ticho.

EXT. KOPEČEK, GARO

Uvozující záběr na bílou oblačno uoblohu nad travnatým pahorkem nad hlavní kolonií. Záběr pomalu hlesá, odhaluje kolonii v pozadí, ale i hrubou a neposekanou trávu v memoriálu. Dvě dlouhé tmavé kamenné desky zakryté černým plátnem, uprostřed velký bronzový glóbus Země.

Okolo postávají desítky důstojníků Exilové flotily různého zařazení a národností. Panuje nevelký ruch.

záběr krátce ukáže na admirálku Ivanovovou s plukovníkem Dillem poblíž. Kamera ukáže i na vědce. Je tu Radek a doktorka Kusanagi.

ZELENKA (potichu): Kdyby sem teď někdo hodil bombu, vyhraje válku. (pauza) Jsou tu snad úplně všichni...

Střih na admirálku. Stojí v hloučku několika důstojníků. Ačkoliv neprší a není výjimečná zima, všichni mají na sobě dlouhé kabáty.

Admirálka pozoruje rychle přicházejícího majora Zdicka z NID. Nakloní se pomalu ke svému pobočnickovi.

IVANOVOVÁ: Proč tu není více lidí od NID?

DŮSTOJNÍK: Major Zdick vyhlásil v jejich zařízení před půl hodinou pohotovost. (pauza) Jsem překvapený, že je tu alespoň on...

Admirálka přikývne. Ještě krátký záběr na nedalekého majora.

V tom začne znít *Taps*, na trumpetu hraný motiv večerky. Skupina důstojníků a civilistů utiší i poslední zbytky mluvení.

Krátký záběr na celou kongregaci. Několik desítek lidí stojí na malém memorialu, kde dvě černé zdi vytvářejí tvar V. Pomalu do záběru přichází ve dvoustupu řada vojáků ECF ve slavnostních uniformách.

Ruch se uklidňuje, důstojníci a civilisté nástup v tichu pozorují. Pochodující řada projde kolem globu uvnitř ‚V‘ a rozdělí se u něho – jedna řada pokračuje k jedné kamenné desce, druhá k druhé. Bez hnutí se vojáci staví k oběma z nich. *Trumpeta přestane hrát*, panuje absolutní ticho. Do popředí globu najednou vystoupí admirálka Ivanovová.

IVANOVOVÁ (nahlas): **Uběhlo více jak šest měsíců od počátku této války, a je pro nás jako lidské bytosti přirozené se nyní zastavit a podívat se...**
Záběr hledí na vláčné výrazy důstojníků letectva, ECF.

IVANOVOVÁ (nahlas, mimo záběr): **...do očí temné budoucnosti. Není tajemstvím, že stejné síly, které nyní okupují Zemi, plánují definitivní útok i na tento svět.**

Admirálka se krátce odmlčí. Pokračuje v jiném tónu.

IVANOVOVÁ: **Všichni zde jsme pozorovali nečekaně rychlý pád té nejmocnější planety této galaxie.**

Detail na její obličej.

IVANOVOVÁ (nahlas): **Rychlost, s jakou byly vymazány naše nejmocnější vojska, brala dech.**

Začíná znít motiv hlavní epizody, pomalý klavír, doplněný houslemi –
<http://www.youtube.com/watch?v=cJhZfX3qCCQ>

Střih na černé kameny. Vojáci jako na povel strhnou černé plátno přes kameny a odhalí nespočet jmen na pamětní desce.

IVANOVOVÁ (nahlas, mimo záběr): **Generál Skuratov a tisíce členů Joint Stargate Command. První oběti podlé zrady.**

Záběr se soustředí na jméno a malý obrázek generála Skuratova z JSGC. Pomalu pokračuje níže – na obrázek generála Hammonda.

IVANOVOVÁ: **Generál Hammond a pět tisíc letců První flotily.**

Z jeho jména krátký střih na váhající admirálku.

IVANOVOVÁ: **Generál O'Neill a tisíc mužů a žen střežících Antarktickou základnu.**

A střih na druhou pamětní desku. Ta má na svém vrcholu ale pouze nápis ‚MIA‘.

Prvním jménem je GENERÁL JONNATHAN O'NEILL.
Střih na admirálku.

IVANOVOVÁ (nahlas): **Seznam na těchto zdech pokračuje a je nepříjemně dlouhý. Seznam lidí, které jsme nenávratně ztratili. S takovými jmény a takovými čísly v našich myslích klesá naděje nás všech na vítězství.**

Uprostřed jejího projevu střih na –

EXT. MEXIKO, ZEMĚ

Záběr zdálky na CGI kolonu vozů projíždějící kolem prořídých lesů. Na obzoru svítají červánky.

IVANOVOVÁ (mimo záběr): **Ale uplynulé měsíce nebyly promrhaným časem.**

Střih do kabiny. Zarostlý a unavený Pierson sedí za volantem. Krátce se podívá na vedle sedící Samanthu. Ta se dívá na nebe. Na ranní obloze září bílý Měsíc.

IVANOVOVÁ (mimo záběr): **Oběti, které jsme přinesli, nám umožnily zasáhnout nepřítele na Měsíci, u samého srdce ztraceného domova.**

Znovu záběr zdálky. Zatímco hlavní konvoj pokračuje za zatáčkou do dále, poslední vůz zastavuje u kraje silnice. Je poznat, že jeho posádka houfně vystupuje z vozu.

Kameru záběru klesá dolů na silnici poblíž záběru. Nájezd na vyvrácenou silniční značku. Vedle nápisu TIJUANA je zde i nápis - SAN DIEGO, 15 MILES. Odtud za dialogu admirálky střih na -

INT. OŠETŘOVNA, MARCO POLO

Zpomalené záběry, jen hudba a projev admirálky. Záře na ošetřovně pomíjí. Liu odsouvá své ruce stranou a hledí dolů na Meredith. V očích má úžas.

IVANOVOVÁ (mimo záběr): **Pomohly nám odhalit nejtemnější tajemství našeho nepřítele, i nás samotných.**

Meredith dole na lůžku má zcela zdravé hnědé oči s bílým bělmem, ačkoliv je stále vyčerpaná, zmizely příznaky i efekty nemoci.

Zdálky Liu s údivem pozoruje do bakteriologického obleku oděná Jennifer Kellerová.

Ohromením strnulá Liu se rozhlédne po místnosti.

Mitchell, Langham, desítka dalších orbánských a pozemských doktorů, ti všichni na ni hledí s údivem.

Liu se otočí k dalšímu doktorovi ležícímu poblíž Geerové. Přikládá ruce. Scéna mizí v bílé barvě...

Střih na -

INT. MŮSTEK, ODYSSEY

- bílé světlo na stropu můstku. Kamera pomalu klesá dolů.

IVANOVOVÁ (mimo záběr): **Pomohly nám nabrat dech k naší odpovědi. K vyrovnání se se ztrátami blízkých, i s přípravou na jejich pomstu. A Bůh ví, že co se pomsty týče, umíme být velmi vynalézaví.**

Až sjede nejnižše. Plukovník Samuels se zlobně sklání nad taktickým stolem na pozadí můstku Odyssey. Doplnuje ho blízko stojící Radha, na stole před sebou mají tlustou složku označenou nápisem CONFIDENTIAL. Jak přetočí jeho první stranu, blízko objektivu se ukáže jedno nápis LANGARA.

EXT. KOPEČEK, GARO

Finální sestřih na postavy důstojníků na kopečku nad kolonií.

IVANOVOVÁ (mimo záběr): **Takže vy všichni, jak zde stojíte, ať už velitelé takzvané Exilové flotily, nebo špičkoví vědci, nezapomeňte na jména těch, které už neuvídíme. Dlužíme naše životy jim, dlužíme je ale především pěti miliardám lidí na Zemi.**

Důstojníci jsou různých barev, uniform, národností. Záběr přejede i plukovníka Dilla, menšího muže s latinskoamerickými rysy, i doktory Zelenku a Kusanagi.

IVANOVOVÁ: Nikdy v historii válek neležela tak velká odpovědnost za tak mnoho lidí tak malému počtu vojáků a civilistů.

Poslední záběr na admirálku stojící u bronzového globu.

IVANOVOVÁ: Co se mě týče, nevidím naši budoucnost nešťastně. (krčí rameny) Nemůžu budoucnost zastavit. Nemůžu zastavit čas, i kdybych chtěla.

Záběr se od admirálky pomalu zvedá, znovu začíná zabírat celý memorial ve tvaru V.

IVANOVOVÁ: Nemůžu změnit to, čemu musím čelit. Čas plyne stejně, jako voda v řece. Nechte ho plynout, i se všemi jeho záplavami a neštěstím.
Až nakonec záběr z kopečku z výšky znovu ukáže kolonii, pyramidu a staré město v nížině.

IVANOVOVÁ: Protože každá povodeň sebou přináší novou půdu, a s ní lepší zítřky.

Scéna ještě moment zůstane strnulá. Zabírá memorial i kolonii dole.

FADE OUT

AKT 5

EXT. KOPEČEK, GARO

Tichý záběr na memorial na kopci nad Garem. Znovu pahuje čilá konverzace, ale stále v jakémsi pomalejším "pohřebním" tónu. Radek a Kusanagi postávají u černé kamenné desky. Radek se zahledí dále, kde plukovník Dill něco vysvětluje ostatním důstojníkům.

DILL (zdálky): Ne, co admirálka chtěla říct je, že by jsme sakra měli držet spolu a...

Pak se Radek otočí na druhou stranu - k němu a Kusanagi přichází admirálka. Japonka se krátce ukloní.

KUSANAGI: Admirálko? Myslím, že vaše řeč byla dechberoucí.

Admirálka se ušklíbne.

IVANOVOVÁ: Pokud to myslíte vážně, vyřidte moje díky doktoru Jacksonovi, vždycky jsem tušila, že jeho literární schopnosti nejsou dost využívány.

Pak se hraně zarazí a pousměje.

IVANOVOVÁ: I když, doktoro, nějaký čas by jsme si vás rádi nechali tady, na Garu.

Radek pozvedne obočí.

ZELENKA: Mám to brát tak, že -

Admirálka ho sebevědomě přeruší.

IVANOVOVÁ: Vědecký tým NID objevil okolo Asgardského jádra nezvyklé energetické pole. Myslím, že tady doktorka bude spolu s tollánským účastníkem výzkumu přínosem vyšetřování sebevražd předchozího týmu.

ZELENKA: Tollánským účastníkem...

IVANOVOVÁ: Doktorka Ryana, ano.

A pak se k Radkovi arogantně usměje.

IVANOVOVÁ: Copak nevíte, že už nějaký čas bereme vaše doporučení přesně opačně, než jak chcete?

Radek si povzdechne a přikývne. Odtrhne se od Kusanagi a Ivanovové a přejde kolem globu na druhou stranu memorialu.

Záběr krátce zůstane na globu...

Zelenka přichází k majoru Zdickovi, uzavřenému uvnitř hloučku důstojníků NID.

ZELENKA: Jaká škoda, že zde není více lidí od NID, majore.

Zdick pokýve.

ZDICK: Ach ano. Měli jsme jistý incident v našem lékařském centru.

Radek svraští čelo.

ZELENKA: Někdo přišel k újmě?

Major mávne rukou.

ZDICK: Probůh, snad ne. (pauza) Díky jisté depeši z Orbany nyní víme, jak situaci zvládnout, a bez pochyb ji i s bravurou zvládneme.

ZELENKA (pro sebe): NID vyřeší něco s bravurou? Z toho mě šimrá v žaludku...

ZDICK: Abych nezapomněl, doktore, vaše nové zařazení v rámci projektu Oppenheimer...

Radek se defenzivně narovná.

ZELENKA: Myslím, že už jsem vám snad řekl, že jsem bral konferenci na Irtinu jako dočasné přidělení!

Zdick se pousměje.

ZDICK: Copak nevíte, že už nějaký čas bereme vaše žádosti přesně opačně, než jak chcete?

Radek nehne brvou.

ZDICK: Půjdete zpátky na Odyssey, prověřit jisté vzorky z Langary. Tady kapitán vám dá později přesnější instrukce.

Ukáže na důstojníka po svém boku.

Radek se neochotně otočí zády ke Zdickovi a vydá se znovu do chůze.

Daleko před ním, stále se bavící s Kusanagi, se k němu podívá admirálka. Mírně zvedne čelo.

Radek, zády k důstojníkům NID, se pousměje a přikývne.

Jak nenápadně se k němu podívala, tak nenápadně i vrátí svůj pohled k japonské doktorce.

A ze záběru na Radka u globu stříh na -

EXT. JEANNE D'ARK, HYPERPROSTOR

Uvozující záběr na BC-304 letící hyperprostorem.

INT. OŠETŘOVNA, JEANNE D'ARK

Detail na dveře, které podle štítku vedle na stěně vedou na dámské WC. Dveře se otevřou a zevnitř vychází s lehkým úsměvem Liu.

GEEROVÁ (mimo záběr): Ah... Tady jsi.

Stříh na Geerovou vedle níž stojí diplomat Rici.

LIU (vesele): Čím mohu sloužit? Chcete se někdo zbavit nepohodlného znaménka?

Meredith se na Liu podívá varovně.

RICI (vyjeveně): Cože?

GEEROVÁ: Interní vtip...

Odkašle si a pak se podívá k Liu.

GEEROVÁ: Velvyslanec Rici byl tak laskav, že pomohl urovnat situaci na Orbaně.

LIU: Slyšela jsem. Proto nám nepovolili použít jejich bránu?

Krátká chvilka ticha. Rici neodpoví, Meredith se podívá na Liu ještě varovněji.

GEEROVÁ: Během toho četl zprávu o tvém působení na Baakalu.

Rici trochu pozvedne obočí.

RICI: Každopádně, jsem vám přišel dát nabídku, doktorko. To, co jste předvedla s Orbánci nebylo nejhorší.

LIU: Určitě jste si mne s někým nespletl...?

RICI: Nebála jste se v pravý čas vyhrožovat a v pravý čas poslouchat. To, že vás Manean obešel, se stává. Všichni jsme se naučili prohrávat.

Rici se pousměje.

RICI: Bez obalu. Měla byste zájem přidat se k mému diplomatickému sboru?

Do teď relativně veselá Liu trochu znejistí.

LIU: Víte, nejsem si jistá...

RICI: Jestli jste ta práva? Ne to nejste, to vám říkám na rovinu. Ale v tuto chvíli nejde o to, jestli jste nebo nejste. Jde o to, že můžete pomoci.

Liu nic neříká.

Meredith si bere Liu sebou na druhou stranu místnosti.

GEEROVÁ (šeptá): Rici by tě mohl přiřadit zpátky na Odyssey, podpořila by jsi jednání Samuelse s bývalými členy Paktu.

Mrkne na ní.

GEEROVÁ (šeptá): Kromě toho, diplomatický sbor patří pod admirálku. Uvnitř by na tebe NID nemohla, a že po tom, co jsi udělala na Marco Polo, by tě Zdick chtěl více, než kdy předtím..

LIU: To, že mi Samuels bude stát za zadkem, je výhra?

GEEROVÁ: Naopak, to ty budeš za ním.

Liu se nadechne a rozhlédne se okolo. Krátce se zastaví pohledem na dveřích záchodku. Krátce poté přejde zpátky k Ricimu.

LIU: Možná bychom to měli probrat detailněji někde -

V tu chvíli se naproti nám otevřou dveře od dámských záchodů. Od těch samých, které před chvílí opustila Liu. Nyní v nich ale stojí plukovník Mitchell. S rozepnutým poklopem. Usměje se hloupě k Liu, pak mu úsměv zmrzne a popojde několik metrů ven. Velvyslanec pootevře pusu, pak se zarazí, a pak přeci jen promluví.

RICI: Plukovníku?

MITCHELL: Vyslanče?

Mitchell se nervózně rozhlédne po okolí. Pak se podívá za sebe, na symbol na dveřích.

MITCHELL: Wow! Ani jsem si nevšiml, že jsou to..

Ukáže prsty na pánské a dámské záchody.

MITCHELL: Ty dveře jsou jako dvojčata!

Usměje se a pak se utrápeně otočí a bez dalšího slova odchází. Meredith se podívá na nevinně se culící Liu. Stejně jako Rici.

RICI: Tak projednat jinde. (pauza) Každopádně, pokud máte zájem..?

Odchází spolu s Meredith mimo záběr. Liu krátce váhá, než se usmívajíc se vydává za nimi.

Střih na -

INT. PROSTOR BRÁNY, VELITELSTVÍ, GARO

Zvuk vytáčené brány. Záběr do místnosti s bránou na Garu. Rozlehlá místnost podobná skladišti. Radek vchází dovnitř obtěžkán taškami - a vidí překvapivě velký počet vojáků.

Strnule přechází k operátorovi brány. Brána se mimo záběr aktivuje a zalije prostor svými záblesky.

Ten se zabírá počítači. Najednou zavolá.

TECHNIK: Příchozí červí díra z Odyssey!

Radek dále pozoruje dění okolo brány.

Do popředí uvítacího výboru přichází důstojník NID; kožené rukavice, kožená bunda.

DŮSTOJNÍK NID: Udělejte prostor!

Radek se nakloní k operátorovi.

ZELENKA: Myslel jsem, že otevřete bránu na Odyssey, ne opačně!

Ten mu odpoví skrze žvýkání žvýkačky.

TECHNIK: Samuels chtěl nejprve něco vzít sem. Počkejte pět minut, doktore.

Radek popojde kupředu mezi hlouček vojáků.

V tom se z brány vynoří major Kershawová z přepadové jednotky NID. Je obtěžkána zbraní - a co více, hned za ní z brány vyjede mohutná plastová krabice, vezena na dálkově ovládané kolové sondě.

Radek přistoupí ještě blíže, přímo k majoru Kershawové.

ZELENKA: Co je to?

KERSHAW: Co myslíte, doktore?

Jakmile je bedna venku z rampy, brána zhasne. Kershawová otevře pro Radka menší poklop na bedně - uvnitř je poznat kamenný povrch a antické symboly na "kamenné klávesnici". Jde o Janusovu kroniku.

Začíná se vytáčet brána.

Vedle stojící důstojící důstojník kývne na Radka.

DŮSTOJNÍK NID: Odyssey byla kvůli ty věci napadená, tady bude zatím bezpečnější. Kromě toho, budeme ji teď asi potřebovat.

Otočí se na vojáky a kývne. Bedna se ta do pohybu, stejně jako celá stráž. Kershawová jde za nimi.

Radek je pozoruje, zatímco se za ním vytáčí brána.

ZELENKA (pro sebe): Budeme jí teď potřebovat...

Z jeho strnulé tváře a vytáčené brány jde stříh na -

FADE OUT

POKRAČUJTE V MISI ODYSSEY V EPISODĚ **17 ,Insurrection, part 1`** -
ODYSSEY PŘILÉTÁ NA LANGARU, SAN DIEGO JE NA DOSAH RUKY. NEČEKANÉ UDÁLOSTI
NA OBOU MÍSTECH ALE ZMĚNÍ NAVŽDY SLOŽENÍ POSÁDKY...
TEORETICKY JIŽ OD 03.09.2008 +-, VŽDYŤ VÍTE ;-)

...A OHODNOŤTE EPISODU 16 NA OFICIÁLNÍM FORU -
<http://www.sga-project.com/forum/viewforum.php?f=60>
JEN VAŠE OHLASY DRŽÍ PROJEKT NAŽIVU. JAKŽ TAKŽ ;-)

NA STEJNÉM FORU JE K NALEZENÍ I KOMENTÁŘ AUTORŮ EPISODY.